

Moščanski SKUPNOST

GLASILO SZDL LJUBLJANA MOSTE-POLJE

VII. LETNIK

NOVEMBER 1966

10. ŠT.

CENA 0.30 N. DIN (30 S. DIN)

Nove Jarše — nekoč in sedaj Zbori volivcev

PRVI ZASELEK ZE PRED 60 LETI — NENEHNA AKTIVNOST OBČANOV — V CASU NOB VEČINA V VRSTAH OF — PO VOJNI NA TISOČE UR PROSTOVOLNEGA DELA — VEDRI OBRAZI SEDAJ, KO SO NOVE JARŠE V »NOVI OBLEKI« — SOLIDNO SODELOVANJE Z OBČINSKIMI FORUMI.

Nekoč, v eni izmed številki našega lista smo objavili članek o tem, ali so prebivalci Novih Jarš apolitični ljudje ali ne. Ta je bilo še tedaj, ko so upravičeno zahtevali svoje pravice glede komunalne ureditve, saj so čakali na to že dolga leta. Vmes je bil lani še zelo razgiban in buren zbor volivcev, letos pa je že krenilo na bolje. Če stopiš danes v to naselje, opaziš pri mnogih Jaršanih vse drugačno razpoloženje in zagledaš vedre obraze.

»No, sedaj nam pa urejajo tisto najvažnejše, ceste, da ne bo prahu in blata. Prav res, hvaležni smo odboru SZDL in našemu občinskemu odborniku, ki sta nam to uredila. In tudi občina ni pozabila na nas!«

Takole bi vam vedel povedati marsikateri prebivalec Novih Jarš, če bi se spustil z njim v razgovor. No, in zato smo se odločili to pot nekaj več napisati o Novih Jaršah, o enem izmed mestnih predelov naše občine, ki ima zelo raznoliko vrsto naselja in tudi prebivalcev.

POGLED V ZGODOVINO

Pred dolgimi leti, vzemimo 40 ali pa celo 60 let nazaj, bi malokdo pomislil, da bo leta 1966 v Novih Jaršah toliko novega, toliko stanovanjskih zgradb, toliko poslovnih objektov in tolikšen promet, kot v resnici je. Leta 1906 so v Jaršah stale tri hiše, kasneje je zra-

(Nadalj. na 6. str.)

V prejšnji številki Nsk smo bralcem obljubili, da bomo objavljali odgovore na vprašanja, ki so jih občani postavili na zadnjih zbora volivcev. Tokrat posredujemo nekaj odgovorov, ki so jih pripravile strokovne službe občinske skupščine Ljubljana Moste-Polje, v naslednji številki pa bomo z odgovori nadaljevali. Obenem pa posredujemo bralcem nekatere tehtne pripombe in ocene zadnjega sklica zborov volivcev, ki jo je obravnavala občinska skupščina na svoji nedavni seji.

V dneh od 25. 9. do 10. 10. 1966 so bili zbori volivcev za terenska območja naselij oziroma volilnih enot občinskega zbora in zbori volivcev v delovnih organizacijah — zbori delovnih skupnosti.

Osrednja točka dnevnega reda zborov volivcev je bila posvečena delu krajevnih skupnosti, v de-

lovnih organizacijah po polletnem gospodarjenju. Poleg tega so volivci obravnavali tudi informacijo o delu službe za pravno pomoč občanom, dobili so odgovore na sklepe in vprašanja zadnjega zbora volivcev, predlagali so kandidate za sodnike porotnike občinskega okrožnega in gospodarskega sodišča in v krajevnih skupnostih izvolili poravnalne svete.

Kot že rečeno, je bila osrednja pozornost razprave na zbora volivcev posvečena delu krajevnih skupnosti. Prav ta problematika bi morala zainteresirati večje število volivcev. Morda bo prav naša politika prenašanja večjih kompetenc in tudi materialnih sredstev na krajevne skupnosti postopoma razširjala krog aktivnih občanov. Če bomo uspeli po prvem koraku narediti kaj več v smeri decentralizacije odločanja in prenašanja kompetenc na združene občane, bodo dani pogoji, da se bodo občani tudi dejansko čutili poklicane in odgovorne reševati svoje družbene in materialne interese.

Poročila, ki so jih pripravili sveti krajevnih skupnosti, so bila v večini primerov skrbno in kvalitetno pripravljena. Pohvale vredno je, da so nekatere krajevne skupnosti to gradivo razmnožile in ga skupaj z vabilom dostavile volivcem svojega območja. Rezultati kažejo, da je s tako prakso nadaljevati.

Kot vedno, so imeli občani tudi ob sklicu težave z nekaterimi odborniki, ki jih nikakor niso mogli priključiti na zbor volivcev. Če bi se vsak odbornik dosledno

Do kdaj še hrup?

Moščani so zadnje čase precej vznemirjeni zaradi močnega hrupa, ki ga povzroča toplotna. Bojijo se, da bo hrup tudi kasneje pogost in je zato vznemirjenost toliko bolj upravičena. Poglejmo, kaj nam je s tem v zvezi uspelo zvedeti v sami toplotni.

Predstavniki toplotne zatrjujejo, da so izpihovali parovode med kotlom in turbino, saj so morali iz notranjosti odstraniti vso nesnago, ki se je nabrala med montažo in bi ovirala kasnejše nemoteno obratovanje. Glede na to, da so prečiščevali na prostem, je bil hrup zelo močan, vendar — tako pravijo — se temu ni dalo izogniti. Cevovode so izpihovali tako, da so na koncu postavili posebno zaslonko iz aluminija, skozi cev pa so spustili paro z veliko hitrostjo, dosti večjo kot pri normalnem obratovanju. Predstavniki toplotne so nam povedali,

da so končali delo na prvem bloku, po 23. novembru pa bodo izpihovanje ponovili. Tokrat bo hrup znova zelo močan, izpihovanje pa bodo opravili v treh ali štirih dneh.

Prvo izpihovanje je trajalo nekoliko dlje, ker so se nekatere naprave pokvarile. Pri poskusnem obratovanju je treba namreč vsako napravo dobro preveriti, ker pri rednem obratovanju to ne bo mogoče. Hrup bo takrat mnogo manjši, saj so zato vgrajeni posebni dušilci zvoka. Sicer pa bodo kasneje odvečno paro izpihovali le, če bo prišlo do okvare na turbini.

Prav tako upajo, da bodo filtri, ki vsrkavajo saje delovali brezhibno in bo le zelo majhna količina saj padala na okolico. Res je, da je bil dim sprva temen, to pa zato, ker so zakurili še hladne in vlažne naprave. Morda je s tem v zvezi zanimivo, da so v vsak kotel vgradili okoli 1400 ton šamota. Kotli so bili torej vlažni in izogrevanje ni bilo takšno, kot bi moralo biti in kot kasneje tudi bo. Omembe vredno je morda tudi to, da so v toplotni pred kratkim začeli montirati prvi generator, ki ga je dobavila tovarna »Rade Končar«. Zamuda je kar precejšnja, do nje pa je prišlo ker izdeluje tovarna poseben generator, ki ga bo mogoče hladiti z vodikom, kar ima pri taki napravi precejšnjo prednost. Generatorje prototip, prvi v Jugoslaviji in ga je treba zato dobro preizkusiti. Prav zato so začeli v toplotni montirati provizoričen kotel, ki naj bi zadovoljil potrebe naročnikov toliko časa, dokler bodo še težave z generatorji. Kot so povedali v toplotni, bodo začeli z rednim obratovanjem najkasneje 1. januarja prihodnje leto.

Moščani upajo, da so zagotovila predstavnikov toplotne glede hrupa in saj utemeljena, zaskrbljenost ljudi pa še ni popolnoma prešla.

PIONIRSKO POSVETOVANJE

Pionirji osnovnih šol občine Moste-Polje so se v tednu otroka zbrali v vzgojnovarstvenem zavodu Angele Ocepke na posvetovanje. Pregledali so delo pionirskih odredov v preteklem šolskem letu in razpravljali o programih, ki so jih sprejeli na odrednih konferencah 29. septembra — na dan pionirjev. Jugoslovanske pionirske igre pod geslom »Kdo več ve, kdo bolje zna« bodo tudi v tem šolskem letu osrednja gonilna sila pionirske dejavnosti. Zato so tudi delovni sti, ustvarjalnosti in ženjub programi vseh osnovnih šol usmerjeni v spodbujanje otroške radovednosti ustvarjalnosti in želja po znanju, hkrati pa poglobljajo moralne vrednote in patriotska čustva. Ker se tak program najuspešneje doseže pri raziskovanju okolja, ki ga otroci poznajo, nam zaključni del JPI »Kdo bolje pozna domači kraj« v veliki meri pomaga uresničevati delovne programe pionirskih odredov.

Nada Majcen

Kajuhova ulica je zares lepo urejena; toda samo do polovice; kdaj bodo uredili to cesto še naprej proti Mostam? Ali ne bi svoj delež prispevala tudi mnoga podjetja, ki vozijo po tej cesti?

Čigava naj bo skrb za Urh?

Skrb za grobove in grobnice velja vsej naši družbi, predvsem še, kadar gre za tako monumentalni spomenik, kot je na Urhu. V čem je pravzaprav problem?

Mestni svet Ljubljana in zavod za spomeniško varstvo menita, da mora za spomeniški kompleks na Urhu skrbeti naša občina. Občina pa letno prispeva 1,1 milijona starih dinarjev zavodu za spomeniško varstvo. Ta denar gre v glavnem za razna konzervatorska dela na območju Ljubljane. Kakšna čudna logika? Če bi ta milijon letno ostal v občini, bi le-ta lahko skrbela za spomeniški kompleks na Urhu. Ne gre namreč samo za vzdrževanje grobnice. Tu je tudi cerkev, v njej muzej, okrog vsega pa še okolica. Vse to je treba vzdrževati. Torej gre za načelen problem: ali naj skrb za kompleks na Urhu prevzame MS oziroma zavod za spomeniško varstvo ali pa naj MS ukine omenjeni prispevek naše občine. Na Urhu bi

moral biti tudi stalni honorarni kustos muzeja, ki naj bi v poletni sezoni, zlasti ob nedeljah, ko obišče Urh veliko skupin izletnikov, le-tim pravilno tolmačil vse strahote, ki so se tukaj dogajale. Dosedanji obiskovalci Urha, ki poleti množično in od vsepovsod prihajajo na Urh, niso bili deležni nobene razlage. Vemo pa, da je v Sloveniji en sam Urh, edinstven primer strahotnega in množičnega mučenja aktivistov in simpatizerjev NOB. V celjskem Starem piskru je nemški okupator načrtno streljal naše rodoljube, enako je delal v Begunjah. Toda Urh je nekaj več, zares edinstvenega ne samo v naši NOB, temveč v vsej zgodovini slovenskega naroda. Zato je prav, da ga ohranimo še poznim rodovom, ki naj se z gnusom in ogorčenjem spominjajo vseh grozodejstev belogardističnih krvnikov, ki so naše ljudi množično ubijali samo zato, ker so ljubili svojo domovino in svobodo.

PREBERI TUDI...

- ZBORI VOLIVCEV 2. str.
- INDIVIDUALNE GRADNJE — DA ALI NE? 3 str.
- ŠOLA IN DENAR 4. str.
- NOVE JARŠE NEKOČ IN SEDAJ 6.—7. str.
- VSE O ŠPORTU 10 str.

zavedal svojih odgovornosti do volivcev, bi vse to odpadlo. Tako pa so primeri, da odbornikov ni bilo in da je zbor volivcev ostal celo brez gradiva, ki so jih pripravile službe. Tudi naših poslancev ni bilo na zbora — izjem, ki se redno udeležujejo tudi sej naše skupščine. Neodgovoren je odnos poslancev, ki v dveh letih niso našli poti do skupščine, kaj šele do zbora volivcev. Jasno je, da ne moremo zahtevati od poslancev, da bi vedno ali večkrat obiskovali zbore volivcev.

(Nadalj. na 2. str.)

ZBORI VOLIVCEV

AKTUALNO

(Nadalj. s 1. str.)

prav pa bi bilo, da bi se v tej mandatni dobi predstavili vsaj skupščini, po možnosti pa se udeležili tudi zbora volivcev. In ker ni tako, niso odveč pripombe občanov, ki pravijo, da so imeli od poslancev predvojnega Jugoslavije vsaj volilni golaž.

Komunalna vprašanja so ostala po tradiciji osrednje vprašanje vseh sklicanih zborov volivcev. V tem primeru gre za probleme cest, ulične razsvetljave, vode, zelenic, igrišč in podobno. Če bi hoteli uresničiti te sklepe, ki se ponavljajo od sklica do sklica, bi morali imeti v občinskem proračunu in skladih nekaj milijonov dodatnih sredstev.

Zato je dokaj neresno sprejemati sklepe, da naj se asfaltirajo pravzaprav vse ceste, ki še niso asfaltirane na območju občine, da se napelje vodovod do vsake hiše, da se napelje razsvetljava v vsako ulico, da se uredijo zelenice, igrišča itn. Čeprav so zahteve razumljive, je potrebno postaviti tudi nekaj vprašanj, in sicer: koliko sredstev v občinskem proračunu in skladih, katerim potrošnikom občinskega proračuna jim moramo razdeliti, koliko in kaj pravzaprav ostane ob neurejenem sistemu komunalnega gospodarstva za potrebe neaktivne komunalne potrošnje na mestnem in izvenmestnem zemljišču. Ker je v občinskih proračunih in skladih vedno manj sredstev za te namene, nas bodo same potrebe prisilile, da čimprej sprejmemo odlok o prispevku za uporabo mestnega zemljišča, na izvenmestnem območju pa enkratni ali stalni samoprispevek za potrebe kolektivne komunalne potrošnje. Mestni svet je že pripravil osnutek ustreznega odloka, vendar je skrajno vprašljiva, če ne kar nevzdržna teza, da je ta prispevek dohodek organizacije za komunalno urejanje mestnega zemljišča, ki izdela načrt, kako in kje naj se ta dohodek troši. Sprejemljivejša bi bila teza, da se troši tam, kjer se vplača, oziroma da naj davkoplačevalci — občani po KS skupaj neposredno odločajo, kje in v kakšne namene se bo ta prispevek potrošil. Le tako bo odpadlo na stotine sklepov, ki jih letno sprejmejo zbori volivcev in se nanašajo na ceste, javno razsvetljavo, zelenice in podobno. Le pametna in namenska ureditev bo pripomogla k urejevanju problemov, zaradi katerih so se naši zbori volivcev spremenili v tribuno za kritiko »občine« in obravnavo oziroma sklepanje o žarnicah. Verjetno pa bi bila tudi struktura zborov volivcev drugačna, če bi prišlo na zbere več zainteresiranih volivcev, če bodo lahko poleg sklepanja in priporočanja tudi odločali o potrošnji sredstev, ne pa le post festum potrjevali program, ki ga bodo sestavili strokovnjaki, obravnavala občinska skupščina in potrdil mestni svet. Le tak sistem, ki bo odločanje prepustil občanom, lahko prepreči centralistično birokratske, lokalistične in razne interesne skupine, katerih praksa je bila že večkrat obsojena.

Zbori volivcev so predlagali 53 kandidatov za porotnike občinskega sodišča in 32 porotnikov za okrožna sodišča. Volivci so izvolili 9 poravnalnih svetov po območjih krajevnih skupnosti in predlagali v svete 42 članov oziroma namestnikov. Ker smo v obdobju, ko nam problematika nalaga nove sklice zborov volivcev, bo potrebno, da se vsi aktivnejše vključimo v organizacijo in se podrobneje seznanimo z vsebinsko problematiko. Nujno bo več sodelovanja vseh družbenopolitičnih organizacij na terenu tako v obdobju priprav kot same izvedbe. Prav bi bilo, da se v pripravah sestanejo odbori vseh družbenopolitičnih organizacij in se skupaj z odborniki pogovorijo o pripravah, predlagani vsebini in drugih aktualnih problemih. Ne bo pa tudi odveč, če se

podo krajevne skupnosti ali delovne organizacije obrnile in direktno povabile naše poslance in si vnaprej zagotovile njihovo prisotnost.

Vprašanja — odgovori

VOLILNE ENOTE 1—4 MOSTE

Vprašanje:

Predlagano je bilo, naj se mladina po končani osnovni šoli zaposli, oziroma nadaljuje šolanje, da se ne bi povečal kriminal med mladostniki.

Odgovor:

Svet za vzgojo in izobraževanje je obravnaval vključevanje mladine v poklice in nadaljnje šolanje na treh sejah, in to pod posebno točko dnevnega reda.

Na seji dne 10. 6. 1966 je svet seznanil člane o rezultatih ankete, ki je bila izvedena na vseh osnovnih šolah. Svet je opozoril na izredno problematičnost tega vprašanja. Na naslednji seji dne 24. 6. 1966 je svet ponovno obravnaval probleme vključevanja mladine. Svet je tedaj že razpodel z dodatnimi podatki in rezultati razgovorov šolskih vodstev z delovnimi organizacijami in starši. Svet za vzgojo in izobraževanje je skupno s svetom za delo ugotovil, da je problem tako kritičen, da ga je treba predložiti občinski skupščini Ljubljana Moste-Polje v obravnavo.

Občinska skupščina Ljubljana Moste-Polje je na 21. seji dne 29. 6. 1966 obravnavala ustrezna priporočila osnovnim šolam in gosp. organizacijam. Svet za vzgojo in izobraževanje in svet za delo sta na skupni seji dne 18. 7. 1966 izdelala program, kako naj šole in delovne organizacije rešujejo ta problem.

Na naslednji seji občinske skupščine bodo obrtniki prejeli poročilo, kako so se šole, delovne organizacije v gospodarstvu in družbenopolitične organizacije lotile reševanja tega problema in kakšne uspehe so dosegle.

VOLILNE ENOTE 5—7 MOSTE

Vprašanje:

Volivci vprašujejo občinsko skupščino o lokaciji za gradnjo garaž. Zvedeli so, da je po zazidalnem načrtu predvidena na tem predelu gradnja garažne hiše. Ker je z njeno gradnjo povezano reševanje obstoječih objektov in nadomestitev stanovanj, bodo garaže predrage. Volivci prosijo, naj občinska skupščina posreduje prek krajevne skupnosti odgovor, kako bo rešeno to vprašanje. Obenem navajajo, da bi kazalo, da bi iniciativo za gradnjo garaž prevzela krajevna skupnost.

Odgovor:

Po modificiranem načrtu ureditve ob Kajuhovi cesti je predvidena lokacija garažne hiše. Z gradnjo te hiše je povezano rušenje objektov in preskrba nadomestnih stanovanj, kar zadržuje to gradnjo predvsem zaradi finančnih razlogov. Na te finančne razlage pa upravni organi ne morejo vplivati, ker jih lahko rešuje le investitor, ki bo ta objekt gradil. Investitor je lahko krajevna skupnost, skupina občanov, gradbeno podjetje in podobno.

VOLILNI ENOTI 14—15 JARŠE

Vprašanje:

Pisarno za pravno pomoč je treba opozoriti, naj upošteva uradne ure, oziroma naj pravočasno obvesti občane, kdaj bo zaprta.

Odgovor:

Delovni čas pisarne za pravno pomoč je vsak dan od 8.—12. ure in od 17.—18.30 ure, razen ob sobotah, ko pisarna ne dela.

Odvetniki so v pisarni v popoldanskem času vedno, medtem ko so dopoldan pogosto na razpra-

vah na sodišču, administracija pa dela vedno v prostorih pisarne za pravno pomoč. Jasno je namreč, da odvetnik mora na razpravo, pa četudi je to ob uradnih urah pisarne za pravno pomoč.

VOLILNA ENOTA 27/a — PODLIPOGLAV IN 25/c ČEŠNJICE — ZAGRADIŠČE

Vprašanje:

Na obeh zboreh je bilo postavljeno vprašanje, kako davčna komisija odmerja davek, ker so se v zadnjem času nekateri davkoplačevalci pritoževali zaradi nesorazmerno visoke davčne odmere, čeprav bi prav ti kraji zaradi visoke lege morali imeti znatne davčne olajšave.

Odgovor:

Davčni zavezanci so prejeli na podlagi 21. člena zakona o prispevkih in davkih občanov (Ur. list SRS št. 37/64) odločbo o odmeri prispevkov za leto 1966, iz katere je točno razvidno, na kakšno vsoto davščin se nanaša odmerjeni prispevek.

Zemljišča vasi Podlipoglav, Češnjice in Zagradišče so razvrščena v četrti proizvodni okoliš, ter so po 62. členu tega zakona oproščena prispevka od kmetijstva. Predpisan pa je davčnemu zavezancu — kmetijskemu zavarovancu prispevek za zdravstveno zavarovanje kmetov.

Prispevek je odmerjen v višini: 16% od katastrskega dohodka za osnovno zdravstveno zavarovanje, 5% od katastrskega dohodka za razširjeno zdravstveno zavarovanje in 200 N din kot pavšalni prispevek na gospodarstvo.

K odločbi je bil priložen obračun odmerjenih in plačanih prispevkov. Razlika — dolg po obračunu — je četrti akontacija, leta 1966 povečana za zvišane prispevke zdravstvenega zavarovanja (v letu 1965 19%, v letu 1966 21% od katastrskega dohodka) in pavšalni znesek prispevka na gospodarstvo v znesku 200 N din.

Če pa davčni zavezanec ni v celoti poravnal prvih treh akontacij prispevka, je v tej razliki upoštevan tudi ta zaostanek.

VOLILNI ENOTI 29—30 VEVČE

Vprašanje:

Na katerih območjih se troši komunalni prispevek in kako se delijo ta sredstva?

Odgovor:

Zbrani komunalni prispevek se praviloma troši na območjih, za katera je zbran. Ker pa so na posameznih območjih zbrana le manjša sredstva, s katerimi ne bi bilo mogoče smotno komunalno urejati celotnega območja, se za krajše časovno obdobje ta sredstva prelivajo najprej predvsem na območja, ki so prva predvidena za komunalno ureditev po gospodarskem načrtu občine Ljubljana Moste-Polje, oz. za katera je sorazmerno največ zbranih sredstev. Na tak način se zbrana sredstva najbolj ekonomično trošijo v skladu z namenom, za katerega so bila zbrana.

Sicer je že obstajal predlog občanov, da naj se vsa sredstva strogo trošijo le na območju, kjer so zbrana, vendar to ne bi bilo izvedljivo. Ob takem načinu trošenja sredstev bi namreč več kot polovica sredstev ležala neizkoriščena, ker ne bi zadostovala niti za najnujnejše komunalno opremljanje ali pa bi se nesmotno vlagala v komunalno gradnjo in zaradi razdrobljenosti ne bi služila svojemu namenu.

VOLILNI ENOTI 29—30 VEVČE

Vprašanje:

Zbor volivcev predlaga, naj bi bil dokončno potrjen zazidalni ureditveni načrt kraja Vevče, tako da bi se lahko lotili ureditve naselja.

Odgovor:

Zazidalni načrt soseske 8 — Polje-Vevče je bil potrjen 11. X. 1966 na seji odbora za urbanizem pri mestnem svetu Ljubljana.

Sklep o dokončni potrditvi smo prejeli 26. oktobra 1966. S pridobitvijo tega sklepa je možna izdaja lokacij na tem območju.

VOLILNE ENOTE 31—33 POLJE

Vprašanje:

Volivci menijo, da odgovora na vprašanje: »Zakaj so v trgovinah Mercator v Polju cene nekaterih artiklov višje kot v Ljubljani« sploh niso prejeli. Občinska skupščina tudi ni ničesar ukrenila, da bi bili prodajalci v teh trgovinah vljudnejši. Kupec mora čakati pol ure ali več, četudi je sam v trgovini. Streže največkrat ena sama prodajalka, druge pa se pogovarjajo za prodajalnim prostorom. Ali bi bile morda cene nižje, če bi bilo posrednikov med trgovino in potrošniki manj?

Za odgovor smo prosili veletrgovino Mercator Ljubljana — Aškerčeva št. 13, in prejeli naslednje pojasnilo:

Da so v Polju cene nekaterih artiklov višje kot v Ljubljani, je mogoče dati samo splošen odgovor: Vsako trgovsko podjetje samostojno kalkulira maloprodajne cene na podlagi predpisov v mejah določenih gospodarske reforme. Tako so in bodo različne, razen cen artiklov, katerim je z uredbo določena marža ali maloprodajna cena; sem sodijo vsi prehrabeni artikli.

Maloprodajna trgovska mreža prehrabnega značaja v današnjih pogojih formiranja cen ni sposobna voditi medsebojno konkurenco, ker je dosežena marža tolikšna, da zadostuje samo za osnovno vzdrževanje osnovnih sredstev in za delno modernizacijo, nikakor pa ne za razširjeno reprodukcijo v smislu družbenih potreb. V današnjih pogojih v tej vrsti trgovine lahko obstaja konkurenca le v izbiri blaga in v odnosih prodajalec — potrošnik. Poslovna enota v Polju ima svoje pravilnike o delitvi dohodka in o delitvi osebnega dohodka urejene tako, da bi moral vsak član kolektiva biti zainteresiran za čimboljše odnose s potrošnikom in za čimvečje ustvarjanje prometa, ker predvsem od tega zavisi njegov mesečni dohodek oz. akontacija na njegov osebni dohodek.

Vljudnost prodajalcev do potrošnika je prav gotovo eden osnovnih pogojev sposobnega prodajalca. Na tem področju moramo žal priznati, da je struktura prodajalnega kadra sicer že mnogo boljša, še vedno pa ni na potrebnih višini. Temu vprašanju posveča naše podjetje mnogo pozornosti. Čakanje potrošnikov pred prodajalnimi pultji je za današnje potrošnike najbolj zopno. Pripomba, da mora potrošnik čakati po pol ure pred pultom, pa čeprav sam, je prav gotovo pretirana. Vsaka delovna organizacija ima urejeno v okviru predpisov, polurni odmor za malico. To v trgovini ni mogoče določiti v primernem času, ker je prav od 8.—11. ure največji naval potrošnikov. Zato je malica za prodajalce običajno šele potem, ko preneha naval potrošnikov.

Glavni vzrok negodovanja potrošnikov zaradi čakanja in odnosov prodajalcev pa, menimo, da je v organizacijskem sistemu prodaje. Enota Polje ima že tri leta izdelane idejne projekte za dvakratno povečanje prodajnih prostorov za območje centra Polja. Na tem območju namerava enota razširiti asortiment blaga in preusmeriti prodajo iz klasične v samopostrežno. Žal do danes celotno podjetje ni uspelo

Opomba uredništva:

Če občani z odgovorom niso zadovoljni, prosimo, da svoje pripombe naslovijo na naš časopis, ker jih nameravamo posredovati direktno veletrgovini Mercator Ljubljana, Aškerčeva 3, in pristojnim službam občinske skupščine.

Na rob pripravam za krajevne konference SZDL

Krajevnim organizacijam Socialistične zveze delovnega ljudstva letos poteče mandat. Zato bodo od 15. novembra do 10. decembra 1966 sklicane krajevne konference. Naslednji sestavek je namenjen pripravam na te konference.

Ker bodo na konferencah izvoljena nova vodstva, je prav, da krajevne organizacije SZDL že sedaj temeljito pretresejo, koga naj se predlaga v vodstva SZDL. Krajevni odbor naj bi ne štel manj od 7 članov, poleg treh članov nadzornega odbora.

V krajevnih organizacijah, v katerih so podružnice, bo treba najprej sklicati konference letih in na njih naj bi izvolili vodstvo in delegate za stalno krajevno konferenco. Po en član konference naj se voli na 20—50 članov, kar določijo krajevne organizacije same. Ti člani krajevne organizacije pa iz svoje srede izvolijo člane odbora KO in člane občinske konference. Za občinsko konferenco naj bi izvolili 80 članov. Od tega naj bi izvolile posamezne krajevne organizacije naslednje število članov:

Moste	12
Zelena jama	10
Jarše	4
Šmartno	3
Zadobrova	4
Zalog	4
Dolsko	4
Besnica	4
Lipoglav	2
Zadvor	6
Polje	10
Bizovik	3
Hrušica	3
Štepanja vas	3
Kodeljevo	8

Priporoča se, da povsod volijo s tajnim glasovanjem.

Za predlaganje kandidatov za nova vodstva SZDL je treba sklicati širša posvetovanja s političnimi aktivisti ter omogočiti vpliv in sodelovanje čim širšega kroga članov SZDL. Ob teh razpravah moramo upoštevati načela javnega in demokratičnega odločanja. Težiti moramo tudi za to, da bo v novih vodstvih primerno število mlajših ljudi, med njimi čim več žensk. Posebno pa je važno to, da bodo v novi občinski konferenci najaktivnejši družbenopolitični delavci na terenu, ki bodo dosledno upoštevali in izvajali načela našega samoupravnega sistema. Posebna skrb velja vsebinskim pripravam konference. Poleg poročila o delu SZDL v preteklem obdobju je treba obravnavati novi statut ter osnutek pravilnika, ki ga bo sprejela konferenca. Konferenca se ne smejo spremeniti v zbor volivcev, kjer bi razpravljali o krajevnih gospodarskih problemih, temveč morajo biti politični dogovor o dosedanjem delu in bodočih nalogah SZDL.

zbrati toliko finančnih sredstev, posojila pa ne moremo dobiti. Enak je problem na območjih Vevče in Polje—Zadobrova. Po programu ustvarjanja lastnih skladov za investicije bo problematika trgovine na tem območju lahko rešljiva šele v letu 1968. Do tedaj pa nameravamo trgovino v centru Polja preusmeriti v samopostrežno. Upamo, da bomo tako z manjšimi sredstvi le nekoliko zboljšali prodajo in s tem zadovoljili potrošnike.

Individualne gradnje — da ali ne?

Iz gradiva za sejo občinske skupščine o problemih komunalnega gospodarstva, urbanizma in gradbeno-upravne dejavnosti je razvidno, da zadnja leta stalno narašča število individualnih gradenj. Urbanistično urejenih in prostih zemljišč za gradnjo enodružinskih hiš pa je v občini malo in ne zadošča-jo številnim prošnjam občanov.

Stanovanjska gradnja se bo morala vse bolj usmerjati v koncentrirane oblike, s katerimi bo mogoče doseči potrebno gostoto prebivalstva na za to določenih površinah. Poleg velikih stanovanjskih objektov, kot so to bloki in stolpnice, so za to še primerne vrstne hiše, za katere zadostuje okrog 200 m² zemljišča, proti najmanj 400 m² kolikor jih je potrebno za individualno hišo. Značilno je, da je sorazmerno malo interesentov, ki se odločijo za vrstne hiše. Temu je vzrok poleg želje po ograjenem vrtu tudi to, da se mora ves niz vrstnih hiš graditi skladno in hkrati, kar je med graditelji, ki se med seboj ne poznajo, večkrat težko. Nismo pa neke organizacije, ki bi te graditelje — kot je bilo to na primer v raznih stano-

lahko zgradili z minimalnimi stroški. Po drugi strani pa moramo zemljišča ščititi za strnjeno in visoko gradnjo, ki se širi iz mestnega središča.

Velik problem predstavljajo tudi zemljišča. Gradbeni okoliš, ki so bili sprejeti leta 1957 in so določali zemljišča, ki so bila zazidljiva in po zakonu o nacionalizaciji nacionalizirana, pri današnjem obsegu gradnje ne zadošča. Ostalo zemljišče pa je v posesti individualnih lastnikov, ki iz različnih (včasih tudi spekulativnih) nagibov zemljišča ne prodajo ali zahtevajo zanj nesorazmerno visoke cene, ki marsikoga odvrnejo od nakupa. Tako se dogaja, da je več zazidalnih načrtov realiziranih samo deloma. Zato se pojavljajo močne in upravičene težnje po novi nacionalizaciji,

ki pri gradnji šestokrat ne upoštevajo gradbenotehničnih predpisov. Gradi pogostokrat sam in v etapah ter tega ne upoštevajo pri ceni. Če pa upoštevamo vse kasnejše stroške pri urejanju

komunalnih naprav, so stroški gradnje individualne hiše višji kot pri gradnji velikih stanovanjskih objektov. Res pa je tudi, da bi morala naša gradbeno podjetja začeti z gradnjo

manjših in samo nujno opremljenih stanovaj, ki bi bila zaradi nižje cene dostopna širšemu krogu občanov in bi si jih ti naknadno sami dodatno opremljali po svojih željah.

Kaj potrebujemo - igrišča ali garaže?

S požrtvovalnostjo šolnikov osnovne šole Polje in krajevne skupnosti Polje in s finančno podporo tovarne Teol-Oljarnje iz Most, so v Polju pri osnovni šoli — le dobili prepotrebno športno igrišče. Igrišče je asfaltirano in je za zdaj usposobljeno za rokomet, nameravajo pa ga usposobiti še za košarko. Obljubljajo, da bodo igrišče svečano odprli in na prireditvi povabili najboljše rokometase in košarkarje iz Ljubljane, da bodo odigrali propagandni turnir.

Otroška in športna igrišča pri krajevnih skupnostih naj bi napravili občani sami, delno tudi s sredstvi, ki jih namenjajo občinska skupščina krajevnim skupnostim. Tako so v

teku dela DPM in občanov v stari Slovanovi jami na Kodeljevem in na Selu ob Kajuhovi cesti. Povsod delajo le z neznatno dotacijo krajevnih skupnosti. Nasprotno pa je v Zeleni jami, ob Kavčičevi in Rožičevi ulici že leta namenjen obširen prostor za športna in otroška igrišča. V bližini sta tudi 2 internata in samska domova. V začetku letošnjega leta je krajevna skupnost namenila za gradnjo igrišča 2 milijona S din. Do danes pa se ni nihče zanimal za to. Pač pa okoli prostora pridno rastejo garaže in poskusili so že tudi zidati jih kar na prostoru, namenjenem za igrišča. To tudi v kratkem pričakujemo če bomo gledali

vse le skozi denar. (op. p. Garaž ne zida krajevna skupnost.)

CENJENI NAROČNIKI!

Ker se bliža konec leta in želimo urediti naše finančno poslovanje vas ponovno prosimo, da čimprej poravnate zaostalo naročnino. To lahko storite po položnici prek NB na tekoči rač. 503-8-211, Občinski odbor SZDL Ljubljana Moste-Polje, Moščanska skupnost, ali pa direktno na uredništvo Nsk, Ob Ljubljani 42/II. Mimogrede naj opozorimo, da je še veliko število naročnikov, ki naročnine še niso poravnali.

Dvoriščni prostor med bloki Povšetove, Jana Husa in Klunove ulice je še vedno neurejen

vanjskih zadrugah — med seboj združevale. Verjetno bi bile med drugim tudi to naloge krajevne skupnosti, ki bi lahko gradnje organizirala tako, da bi gradnja nemoteno potekala. Prednosti vrstnih hiš pred individualnimi so nedvomne, važne pa so predvsem naslednje:

— manjša zemljiška površina pri današnjih stalno naraščajočih cenah zemljišč pomeni znaten prihranek vsakega individualnega graditelja;

— na enaki površini stojita dve stanovanjski enoti, kar znatno prispeva k štednji dragocenih zemljišč, ki jih že dolgo ni dovolj;

— strnjeni objekti znatno pomenijo ureditev komunalnih naprav, s katerimi smo v občini slabo opremljeni;

— gradnja je, če so graditelji složni in enotni, cenejša od individualne.

Trditev, da je dovolj primeren zemljišč za individualno gradnjo, drži le deloma. Komunalno opremljenih zemljišč, ki bi bila primerna za individualno gradnjo, v občini skoraj ni. Malo pa je tudi takih, na katerih bi komunalne naprave

s katero bi bila nacionalizirana vsa zemljišča na območju mesta, ki so po generalnem urbanističnem načrtu Ljubljane predvidena za stanovanj. gradnjo. S tem bi bila dana možnost načrtne gradnje, v kateri bi bilo prostora tudi za individualne, predvsem pa za vrstne hiše.

Razdrobljena individualna gradnja nosi s seboj vrsto problemov, ki sicer ne obremenjujejo posameznega individualnega graditelja, a od družbe zahtevajo znatna finančna sredstva, ki jih pa ta nima in povzroča negotovanja občanov. To je predvsem gradnja komunalnih naprav, ki so v teh primerih silno drage, gradnja novih trgovin in drugih objektov, ki so stanovanjskim naseljem potrebni, a ne potem vselej ekonomsko izkoriščeni. Zato zahteve po primerni gostoti prebivalstva na nekem območju niso samo »urbanistične kaprice«, kot trdijo nekateri, temveč so nastale iz ekonomskih zahtev in jih bomo morali upoštevati. Zato je trditev, da je individualna gradnja cenejša, le relativna. Res je delno cenejša za samega graditelja,

Na redni letni konferenci mladinske organizacije VI. gimnazije v Mostah je stekla beseda tudi o učnem uspehu dijakov v minulem šolskem letu. V poročilih in v plodni razpravi je bilo slišati, da je aktivnost mladine na gimnaziji mnogostranska, predvsem pa zelo dobro delajo nekateri krožki. Ko človek tako posluša razpravo o tem, kako razgibano je bila interesna dejavnost mladine v teh krožkih, mu ne preostane drugega, kot da občuduje njihovo marljivost in prizadevnost. Prav zato pa sem samega sebe povprašal, kako so poleg tako obširnega učnega programa vse to zmogli? Ali ni morda zato trpelo učenje? Res v krožkih delujejo predvsem dijaki z boljšimi ocenami, toda če so med njimi tudi taki, ki imajo slabe ocene, nisem prepričan, da je za njih to koristno in bi bilo prav, da bi se predvsem posvetili učenju, kajti zato obiskujejo šolo.

Skušal bom ta problem načeti gledano skozi tehtno razpravo ravnatelja gimnazije Antona Medveda.

Gospodarska reforma že žanje prve uspehe v delovnih organizacijah. Utrdili so delovno disciplino, povečali storilnost, odstranili iz podjetij delomrzneže in podobno. Zato se morajo tudi izobraževalne institucije čimprej prilagoditi zahtevam reforme. Družba odvaja vsako leto 4,5 % narodnega dohodka za šolstvo. Letni stroški za enega dijaka na moščanski gimnaziji znašajo 186 tisoč S din; naslednje leto bodo narasli na 200 tisoč S din. To je vsekakor velika obremenitev za našo družbo, ki pričakuje, da se bo ta vloženi denar bogato obrestoval. Medtem pa ugotavljamo, da z učnimi rezultati na gimnaziji ne moremo biti zadovoljni. Pri nekaterih dijakih se opaža precejšnja neresnost pri delu. Dogaja se, da posamezniki začinjajo z učenjem šele po treh mesecih novega šolskega leta. Te dijake vzpodbudi k resnejšemu delu šele redovalna konferenca in takrat je ponavadi že prepozno, ker se izgubljen čas ne more več nadoknaditi. Dijak s slabimi ocenami pa ne more računati na uspehe na visokih šolah. Zadostna ocena je slaba izkaznica za visoko šolo. Drži,

da je skupni procent učnega uspeha zadovoljiv, toda premalo je prav dobrih in odličnih dijakov. Velik del dijakov se zadovolji z zadostno oceno. Tako imenovana mentaliteta »toliko, da lezem skozi« je pri dijakih še močno razširjena. Zdi se, da so vse premalo ambiciozni. V preteklem šolskem letu jih je samo 49 izdelalo z odličnim uspehom ali 10 % od skupnega števila, 43 oziroma 20 % je bilo prav dobrih pa kar 208 dobrih in 78 zadostnih. Samo 1/4 je bila prav dobrih in odličnih. Brez zavestne discipline in lastnega prepričanja, da dijak z dobrim učenim uspehom predvsem koristi sebi in da se mu s tem odpira svetla perspektiva v življenje, pa ne more biti uspešnega učenja.

Prepričali smo se o tem, da dijakom, ki imajo slabe ocene, sposobnosti ne manjka, manjka jim samo resnosti in volje do dela. Dijak mora vedeti, zakaj pride v šolo. Pri tem velja omeniti, da je na seji ustavnega sodišča dne 8. 7. 1966 republiški sekretariat za prosveto in kulturo umaknil okrožnico št. 61/34/66 z dne 22. 2. 1966 o odstranjevanju dijakov zaradi slabih ocen. To se pravi, da bo šola lahko v bodoče odstranjevala tiste dijake, ki kažejo neresnost, brezbržnost in lenost pri delu in zato dosegajo slabe učne rezultate.

So pa tu še drugi problemi, o katerih mora v bodoče spregovoriti mladinska organizacija. Delovna disciplina nekaterih dijakov in dijakinj je zelo pomanjkljiva. Prav tak je odnos do družbene imovine. Tako na primer so nekatere laboratorije na gimnaziji lani opremili z novim pohištvo, pa letu dni pa so klopi že narezane. Prav tako so na novo prepleškani zidovi že onesnaženi in počekani. Le zakaj nekateri dijaki osebno imovino drugače vrednotijo kot družbeno? Mar ne vedo, da tudi za družbeno imovino prispevajo denar njihovi starši?

V lanskem šolskem letu je bilo 19.000 šolskih »opravičenih« izostankov od pouka. Vprašamo se, kako je z znanjem, če dijak izostane samo eno uro. Težko to nadomesti, posebej ker knjig za nekatere predmete ni; razlago

pa je dijak zamudil. Lansko šolsko leto je bilo kaznovanih 125 dijakov ali 1/4 od skupnega števila. Če ocenjujemo delo mladinske organizacije na gimnaziji po tej plati, potem moramo ugotoviti, da njeno delo ni bilo povsem uspešno, čeprav je bila zelo aktivna in prizadevna. Morda bi kazalo bodoči delovni program mladinske organizacije do neke mere preusmeriti in ga tudi skriti. Tu so poleg tega še druga vprašanja ki zadevajo delo mladinske organizacije, kot je npr. idejna vzgoja mladim. V tem pogledu lahko mnogo prispevajo profesorji, ki naj bi skoz podajanje učne snovi idejno pozitivno vplivali na dijake. Prav tako je zaželeno, da se v idejnih razpravah čimbolj brusijo različna stališča, toda pri tem morajo seveda biti sprejeta pozitivna in napredna, ne pa da nadvlada napačna ali nazadnjaška miselnost. Tu in tam je taka negativna miselnost v preteklem obdobju obstajala zlasti pri nekaterih dijakih, ki so urejali gimnazijsko glasilo GEJZIRI. Neupravičeno je na primer javno v glasilo obrekovati avtorja nekega literarnega prispevka in ga proglašati za neresnega samo zato, ker je sestavil pesnitev, ki nekemu ni bila pogodu.

Tudi drugi razpravljalci so dokaj resno načenjali probleme mladim na gimnaziji in upati je, da se bo v letošnjem šolskem letu gimnazijska mladina še bolj približala vzoru mladine — dijak našega časa.

Viharnik in en igralec

ZABAR: »PRIJATELJI VIHARNIK, TI SI NA TEKOČEM Z VSEM, OD GOSPODARSTVA DO ŠPORTA. VEM TUDI, DA SI SPECIALIST ZA KADROVSKA VPRAŠANJA. POVEJ MI, KAKO MORE IGRALEC V NEKEM MOŠTVU POČETI, KAR SE MU ZLJUBI, DA DRUGI TEGA NE VEDO.«

TA, SO DRUGI UGOTOVILI, DA NJEGOVA IGRA NI BILA POSTENA.«

VIHARNIK: »SEDAJ RAZUMEM. IGRALEC JE BIL PO

VIHARNIK: »PREVEČ SI ZAGONETEN. KATEREGA IGRALCA IN KATERO MOŠTVO MISLIŠ?

ZABAR: »MISLIM NA IGRALCA, KI JE BIL VRSTO LET V PRVEM MOŠTVU ZNANEGA MOŠČANSKEGA DRUŠTVA. VES ČAS JE IGRAL PO SVOJE IN IMEL OD TEGA TUDI KORISTI. SELE KO JE LEPEGA DNE POBRAL SILA IN KOPI-

MOJEM ZA SVOJE OKOLJE ZELO SPOSOBEN, SICER NE BI TOLIKO CASA USPEVAL. VPRAŠANJE PA JE TUDI, ČE VSI DRUGI V TEM DRUŠTVU RES NISO VEDELI ZA NJEGOVO SLABO IGRO IN SO SE OJUNACILI SELE SEDAJ, KO NIHCE NE VE, KJE JE.«

ŠOLE IN DENAR

Nedavno tega je svet za vzgojo in izobraževanje pri občinski skupščini Ljubljana Moste-Polje organiziral javno razpravo o osnutku predloga zakona o financiranju vzgoje in izobraževanja. Povzemamo nekatere tehtne pripombe na osnutek zakona, ki so bile nakazane v razpravi.

Predvsem je treba pripomniti, da so o osnutku zakona razpravljale vse delovne skupnosti šolskih in vzgojno-varstvenih kolektivov, sindikalne organizacije in organizacije SZDL. V teh razpravah so se izoblikovala naslednja stališča in ugotovitve:

Ker je sam osnutek zakona nekonkreten in načelen, je tudi večina pripomb materialne narave nekonkretnih. Vendar vsi soglašajo s tem, da je treba z

zakonom zagotoviti stalna in zadostna sredstva za osnovno dejavnost vzgojno-izobraževalnih zavodov, in sicer iz obveznih virov in dopolnilnih sredstev. Tako bi dosegli stabilnost sredstev in ne bi bili odvisni od virov, ki bi se stekali od danes do jutri, odvisno morda celo od trenutnega razpoloženja v delovnih organizacijah.

Nadalje so se pripombe nanašale na odnos med izobraževalno skupnostjo in občino, kjer

Pionirji osnovne šole Sostro na letovanju v Zambaciji

na izobraževanje, ki ga izvaja DU. Po mnenju predstavnikov DU naj se del dejavnosti DU financira iz skladov bodočih IS.

Omembe vredni so tudi konkretni predlogi, ki jih predstavljajo delovne skupnosti. Glede amortizacije nekateri predlagajo, naj celotna amortizacija ostane šolam oz. VVZ. Delila naj bi se 75 % v sklad IS, s 25 % pa naj bi samostojno razpolagala vsaka vzgojno-izobraževalna institucija sama.

Glede samouprave v IS obstaja mnenje, da bi v njej imeli večino prosvetni delavci, ker bi le tako zagotovili pravilno delitev dela in samoupravo v tej instituciji. Nekateri delovne skupnosti se ogrevajo samo za eno IS za celotno Ljubljano. Vsekakor pa bo treba narediti strokovne račune in analize, ki naj bi pokazale upravičenost take odločitve. Glede števila IS pa obstajajo zelo različna stališča.

Naslednja sporna vprašanja se nanašajo na pravice in dolžnosti v posameznih IS. Izražena je namreč bojazen, da bi tudi v bodoče obstajal takolimenovani dualizem (organizacijsko vodenje vzgojno-izobraževalne dejavnosti je bilo ločeno od materialnega vodenja — svet za šolstvo — sklad za financiranje šolstva).

Ugotovitev, da je procent narodnega dohodka, ki ga družba odvajajo za izobraževanje, prenizek, bržkone drži.

V zadnjih razpravah v skupščini je močno prevladovalo mnenje, da se sprejme takolimenovana druga variantna rešitev. Sicer tudi ta ni brez pomanjkljivosti in težav, ki nas čakajo pri njeni realizaciji, je pa sprejemljiva. Smisel te variante je, da predvideva financiranje vsega šolstva v občini. Ali ni občina odgovorna za vse stopnje šolstva? Zakaj delati razlike med posameznimi vrstami in s tem razmejevali pravice in dolžnosti? Prav ta neenotnost je bila kriva razbitosti v šolstvu. Ta odgovornost ne bi bila več tak problem, če bi regionalne skupnosti skrbjele za celotno šolstvo. Drži pa tudi, da sam zakon o financiranju ne more rešiti vseh problemov na pod-

Kako bi vključili čimveč otrok v letovanje

Zaradi manjšega dotoka proračunskih sredstev je občinska skupščina Moste-Polje namenila letos za letovanje otrok manjša sredstva kot lani, čeprav so se stroški letovanj povečali. Komisija za letovanje otrok se je zato obrnila na delovne kolektive v občini s prošnjo, da prispevajo del sredstev za letovanje otrok njihovih delavcev.

Večina delovnih kolektivov je z razumevanjem sprejela prošnjo in prispevala celotne ali delne zneske za posamezne otroke. Tako je lahko v naših bazah v Zambaciji in na Pacugu letovalo nad 700 otrok, še več pa bi jih lahko, če bi vsi starši izkoristili priložnost, ki jim jo je nudila njihova delovna organizacija. Opazili smo namreč,

da so bili delovni kolektivi pripravljeni prispevati za večje število otrok, kot se jih je prijavilo za letovanje. Vzroki za to so osebni, ker starši nočejo pustiti svojih otrok »samih« na letovanje, ali pa je kriva premajhna povezava socialne službe v delovni organizaciji s posameznimi člani. Tako je bilo npr. Železniško gradbeno podjetje pripravljeno prispevati polovični znesek za 100 otrok, letovali pa so le štirje otroci!

V bodoče nameravamo nadaljevati s takim načinom vključevanja otrok v kolonije, zato je prav, da socialne službe v delovnih organizacijah že med šolskim letom seznanijo člane delovnega kolektiva z možnostmi, ki jim jih nudijo pri letovanju otrok v kolonijah.

Le tako bodo prišli v kolonije vsi tisti otroci, ki so iz socialnih ali zdravstvenih razmer potrebni letovanja — in to je naš glavni cilj.

29. september - dan pionirjev

Pionirji občine Moste-Polje so tudi letos praznovali svoj dan — 29. september. Po vseh šolah so pripravili odredne konference, ki so potekale v svečanem delovnem ozračju.

Prostore, kjer so bile konference, so pionirji skrbno pripravili, na predhodnih sestankih so skupno s pionirskimi starešinskimi sveti pripravili dnevne

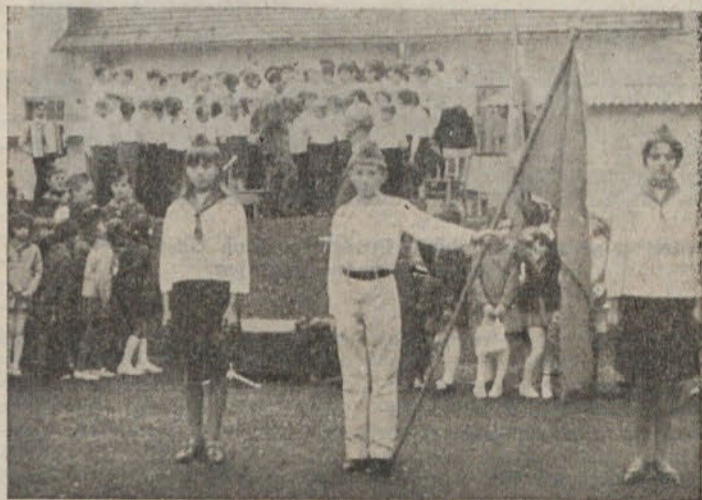
rede, povabili goste in se dobro pripravili na razpravo. Pionirski starešinski sveti so skupno z vodstvi šol omogočili pionirjem, da so delovni del praznovanja združili z zabavnim. Nekateri šole so organizirale športna tekmovanja, druge izlete v parti-zanske in turistične kraje, nekatere kino predstave ipd. Tako je za vse pionirje ostal dan pionirjev v najlepšem spominu.

Nove knjige v LK Moste

Nathan W. Ackerman: Psihodinamika porodičnega života; Bruno Apitz: Goli med volkovi; Marcelle Auclair: Ljubzenska spoznanja; Franco Bandini: Zadnji dnevi Benita Mussolinija; Pearl S. Buck: Pismo iz Pekinga; Jože Ciuha:

Potovanje v deseto deželo; Branko Čopić: Stari nevernik; José Maria Eça de Queiroz: Bratranec Basilio; Theodore Dreiser: Finančnik; Ermitaža. 1., 2. del; Erich Fromm: Čovjek za sebe; Milan Füst: Zgodba moje žene; Tedensz Holuj: Konec našega sveta; Jože Horvat: Maček s čelado; Anton Ingolič: Sibirski srečanja; Stevan J. Jakovljevič: Srbska trilogija. 1., 2. knj.; Mór Jókai: Zlati človek; Kalidasa: Šakuntala; Armand Lanoux: Ko se umakne morje; Denise Legrix: Taka sem se rodila; Mihailo Marić: Kralj i vlada u emigraciji; Oblikovanje socialistične osebnosti v osnovni šoli; L'udo Ondrejov: V trop-skih pragozdovih; Panonski zbornik; Stanko Petelin: Gradnikova brigada; Nikolaus Pevsner: Oris evropske arhitekture; Kurt Pollak: Sodobni domači zdravnik; Profesionalna orientacija u osnovnoj školi; Erich Maria Remarque: Ljubi svojega bližnjega; Na zahodu nič novega; Crni obelisk; Trije tovariši; Robert S. de Ropp: Če te kdaj pozabim; Bohumil Rika: Kapitan se menja; Jerome D. Salinger: Igra v

rži; Wolf Schneider: Povsod stoji kak Babilon; Slovenska ljudska pripoved; France Stele: Oris zgodovine umetnosti; Fjodor Ivanovič Šaljapin: Moje življenje; Lev Nikolajevič Tolstoj: Vstajenje, Voja in mir 1.-4. del; Ukrajinske pravljice.

Pionirji PO »Boris Trošt« z osnovne šole Polje so proslavili dan pionirjev še z večjim veseljem kot sicer: Odprto je bilo novo športno igrišče

Naša SKUPNOST

OLASLO SZDL LJUBLJANA MOSTE-POLJE

Ureja uredniški odbor, glavni in odgovorni urednik Bogdan Šturm. Naslov: Uredništvo in uprava NSK, Ljublj. Ob Ljubljani 42/II. telefon 315-980. Tekoči račun pri NB Ljubljana, občinski odbor SZDL Ljubljana Moste-Polje, Naša skupnost 503-8-211. Celotna naročnina 3,60 N dinarjev, polletna 1,80 N dinarjev, posamezna številka 0,30 N dinarjev. Tisk ČZP Kočevski tisk, Kočevje. Kličite ČZP Ljudska pravica, Ljubljana. Poština plačana v gotovini. Rokopisov ne vračamo.

Dragi bralci!

Uredništvo se obrača na vas s prošnjo, da sodelujete v našem listu. Vsak vaš prispevek nam je dobrodošel. Ni važno, če slovnično ni ravno pravilno napisan. Ga bomo že popravili! Važna je vsebina. Vsak prispevek bomo primerno honorirali.

vajati zakonska določila, ki jih sprejemajo pristojni organi. Nikjer pa ni iz osnutka predloga zakona razvidno, v kakšni povezavi je republiška IS z regionalnimi skupnostmi, niti v koliki meri bodo te skupnosti nastopale kot kakovostni partner.

Odprti so tudi odnosi med občino in šolo, občino in IS, kakšne obveznosti imajo eni in drugi, kakšni bodo stiki in podobno. Vse to bo treba v zakonu točno opredeliti.

Vprašanje, ki mu velja v zakonu posebna pozornost, je izobraževanje odraslih. Po mnenju predstavnikov delavske univerze je treba financiranje izobraževanja odraslih vključiti v IS, predvsem tisti del, ki se nanaša

ročju šolstva. Treba bo še marsikaj urediti, preveriti v praksi in prilagoditi življenjskim potrebam. Treba bo stvari temeljito razčistiti ob upoštevanju vseh utemeljenih predlogov s strani delovnih skupnosti in drugih institucij. Sele ko bodo vse variante temeljito preštudirane, se lahko odločimo za najboljšo. Vsaka naglica in površnost ima lahko hude posledice. Spomnimo se samo pomanjkljivosti pokojninskega zakona. Ker bo šel osnutek zakona v javno razpravo, je zaželeno, da o njem razpravlja čimveč ljudi, kajti le tako lahko upamo, da bo v novem zakonu, ki naj bi začel veljati 1. januarja 1967, čim manj pomanjkljivosti.

6 oddelkov - že premalo

Mesec dni je minilo, odkar so se odprla vrata novega poslopja za oddelke celodnevne bivanja pri osnovni šoli Ketteja in Murna. Dva člana našega uredništva sva se napotila tja in naprosila ravnatelja šole za kratek razgovor.

V predzadnji številki Naše skupnosti smo objavili vest o novem poslopju, ki ga je narekoval položaj varstva otrok na Kodeljevem — bi nam sedaj povedali kaj več o tem:

Nova stavba celodnevne bivanja pri šoli Ketteja in Murna

Položaj varstva šoloobveznih otrok na Kodeljevem je bil glede na število družin, ki sta v njih zaposlena oba roditelja, v prejšnjih letih domala nevzdržen. Zato smo letos spomladi z občinsko skupščino in Toplarno v gradnji večkrat sedli skupaj, da bi našli prvič primerne prostore za preselitev delavcev, ki so gradili Toplarno in so stavili zasilno v poslopju poleg šole, pa ga je Toplarna zgradila že naprej za oddelke celodnevne bivanja in drugič primerne vso to denarja za takojšnjo namensko dokončanje stavbe. Oboje je bilo z razumevanjem delovnega kolektiva Toplarne in pristojnih tovarišev na občinski skupščini že julija zadovoljivo rešeno in v prvi polovici septembra so bili prvi novi prebivalci že vseljeni.

So bile potrebe res takšne? Kako ste se pripravili na nove delovne pogoje in zahteve?

Sprva smo vpisovali vsakogar, saj smo morali v prejšnjih letih odklanjati varstvo mnogim učencem preprosto zato, ker jim ni bilo mogoče kje dati osnovnega prostora. Istočasno smo dobili od občinskega sveta za vzgojo in izobrazbo zagotovilo, da lahko odpremo v novem poslopju poleg lanskih štirih še dva nova oddelka. Vpisovanje pa je preseglo celo naša pričakovanja in trenutno kaže, da je šest oddelkov celodnevne bivanja na Kodeljevem že premalo: vpisanih je namreč že nad 160 učencev, t.j. šest oddelkov je že prenapolnjenih; vendar starši še vedno vpisujejo svoje otroke in sedaj vpisujejo samo orientacijsko — vse kaže, da bomo morali iti pred skupščino z vlogo za vsaj še en oddenek, prihodnje leto pa bomo po vsej verjetnosti morali odpreti vseh 8 oddelkov v dveh izmenah za kolikor je poslopje grajeno. Kako smo se pripravili na delo v novih pogojih? Prejšnje in novo sprejete delavke v teh oddelkih so se posvetovale pri strokovnih službah (zavod za prosvetno pedagoško službo Ljubljana I) glede novih zahtev in pogojev dela. Redno se tudi sestajajo na svojem aktivu in tako vztrajno nastaja iz teorije in prakse profil dela. Na za-

četku šolskega leta smo imeli roditeljski sestanek z osnovno temo o celodnevem bivanju — govorila je pedagoška svetovalka tovarišica Metelkova. Sam sem bil pred kratkim na se-

zdravnikov, naj otrok spi ponoči deset ur, omogočajo pa nam tako tudi razmišljanje, kako organizirano nuditi otroku še dnevno kako uro spanja (ali vsaj počitka), ki ga priporočajo zdravniki vsaj še učencem prvih razredov. Delo imamo urejeno tako, da napravijo učenci najprej naloge, nato se uče, malicajo, potem pa po potrebi nadaljujejo z učenjem, predvsem se pa tudi sprostijo pri različnih igrah. Pet ur tako hitro mine in že je tu druga izmena, s katero se pri kosilu srečajo in zamenjajo. In spet gre po enakem programu od 12. do 17. ure. Opomnil pa bi, da nam delo otežkoča še neko drugo dejstvo: lepo poslopje je sicer zgrajeno, vendar neopremljeno. Narčte za notranjo opremo smo sicer že naročili, vendar bodo gotovi šele čez kak mesec, za njih uresničitev pa bomo morali poiskati — po približnem računu — okrog 6 do 7 milijonov starih dinarjev. Začasno torej delamo kar pri starih šolskih mizah in stolih, kosilo delimo kot doslej v avli šolskega poslopja, vse drugo pa še čaka. Tako bi lahko odgovoril tudi na drugo vprašanje: res je, pogovarjali smo se že, da bi v bodoči jedilnici lahko ob večerih imele družbene organizacije svoje seje, sestanke itd., saj končamo svoje delo z učenci ob 17. uri. Treba pa bo počakati na opremo. V stransko sobico se je pravkar preselil likovni klub in bodo štirikrat tedensko popoldan prihajali mladinci (lahko pa tudi drugi) k neposrednemu, ustvarjalnemu likovnemu delu. Če sem prav poučen, jih je prijavljenih 20 in to je za delo v enem prostoru več kot preveč. V jedilnico nameravamo usmeri-

Delovno ozračje v enem od oddelkov celodnevne bivanja

oddelkih celodnevne bivanja. Poudariti pa želim, da je bil to šele študijski sestanek, da dobiva torej delo v teh oddelkih po vsej Sloveniji šele zdaj svojo širšo in globljo fiziognomijo. Glede tega velja torej ugotoviti, da nismo še mnogo zamudili in da se bomo lahko kmalu plodno vključili v prizadevanja drugih šol in krajev za oblikovanje profila tako oddelkov kot dela v njih.

Kaj nam bi lahko od tega že povedali? Pa še to: slišati je bilo, da bodo v novem poslopju imele prostor tudi družbene organizacije Kodeljevega.

Doslej se nam je izoblikovalo nekaj dejstev: skoraj vsi starši, čeprav gredo tudi zgodaj zjutraj v službo, puste svoje šoloobvezne otroke zjutraj spat. S tem samo podpirajo mnenje

ti tudi vaje in delo našega kulturnega društva, v katerem lahko sodelujejo tudi drugi mladinci in starejši občani. Skratka: obstaja misel, da bi šolo prek tega novega poslopja še bolj odprli okolišu, da bi se z njim tako še bolj povezali, še globlje zaživeli z njim, saj so naši učenci otroci tega okoliša, v katerem žive skupaj s starši, sestrami, brati. Tako bo tudi šola lahko zraven svojega osnovnega dela postajala vedno bolj del družbene sredine, torej še bolj organsko povezana z njo. Seveda je lahko to tudi nevarnost za našo osnovno dejavnost: za reden pouk in vzgojo. Toda za to smo zainteresirani vsi in bomo bdeli nad tem, da se bodo stvari razvijale tako, da bo v prid tako učencem kot njihovim najbližjim in okolici nasploh.

Tovarišu ravnatelju lepa hvala za razgovor. Ko sva si šla ogledat novo poslopje, je v njem že plalo življenje: angleščina, matematika, slovenščina, risanje, petje, pa igre vseh vrst — vsak oddenek je delal po svojem programu, ki ga usklajajo prizadevanja za čim bolj urejeno rast naših najmlajših.

KINO

NOVEMBER 1966

KINO »TRIGLAV«

1. Ameriški barvni film ROBIN HOOD, 2. in 3. ameriški film AMERIKA — AMERIKA, 4.—6. ameriški barvni CS film VZEMI JO — MOJA JE, 7. nemški kriminalni film UMOR V GOSTISCU, 8. ameriški film KRVNIK, 9.—11. japonski barvni CS film SAMURAJ — PIRAT, 12.—14. ameriški barvni western CS film TRIJE NAREDNIKI, 15.—16. ameriško-italijanski vojni film PET OSTRIZENK, 17.—19. ameriška kriminalna drama VRELA ULICA, 20.—22. ameriški barvni CS vojni film GOLI IN MRTVI, 23.—24. domači film SVETOVLJAN, 25.—27. ameriški vojaški film PATROLA SMRTI, 28.—30. italijansko-francoski barvni CS film Z OGNJEM IN MECEM (po romanu Henryka Sinkiewicza).

KINO VEVČE

2.—3. sovjetsko-jugoslovanski vojni film PREGLEDANO, MIN NI!, 4.—6. ameriški barvni CS western TRIJE NAREDNIKI, 9.—10. sovjetski vojni film BITKA ZA SEVASTOPOLJ, 11.—13. mehiški barvni glasbeni film PESEM ZA KARABINKO 30-30, 16.—17. italijanski film GARSONJERA, 18.—20. ameriški barvni western film PREGON IZ PEKLA, 23.—24. domača vojna komedija NIKOLETINA BURSAC, 25.—27. francoski barvni CS pustolovski film ZMAGOSLAVJE MIHAJLA STROGOVA, 29.—30. francoski kriminalni CS film MEC IN TEHTNICA.

KINO ZALOG

5.—6. nemški barvni film NISEM JAZ CASANOVA, 12.—13. ameriški barvni fantastični film POLET V BODOCNOST, 19.—20. domači vojni film DVOJNI OBROČ, 26.—27. ameriški kriminalni film — vstavitev — GANGSTERJI, 29.—30. domači film V SPOPADU.

KINO ZADOBROVA

2. francoski film GERMINAL po romanu Emila Zole, 5.—6. ameriški barvni CS vojni film GOLI IN MRTVI, 9. nemški krim. film UMOR V GOSTISCU, 12.—13. danski barvni film — vstavitev — KOZEL V RAJU, 16. slovenski film SAMORASTNIKI (po zgodbi Prežihovega Voranca), 19.—20. ameriške barvne risanke PRIGODE TOMA IN JERRYJA, 23. francoski film LEPO ZIVLJENJE, 26.—27. češki barvni western v CS REVOLVERAŠ IZ ARIZONE, 29.—30. špansko brazilski barvni CS film SAMBA.

DECEMBER 1966

KINO TRIGLAV

1.—2. poljski film RDEČE BARETKE, 3.—5. ameriški vojni CS film NAJDALJSI DAN, 6.—7. domači film PRITI IN OSTATI, 8.—10. ameriški CS film KAJ SE JE ZGODILO Z BABY JANE, 11.—13. mehiško-špansko-italijanski barvni western film TRIJE NEUSMLJENI, 14.—16. španski film ANGELJ UNICE-NJA, 17.—18. francosko-romunski barvni CS film CODINE, 19.—20. angleška barvna komedija TOM JONES, 21.—23. italijanski film ŠTIRJE NEAPELSKI DNEVI, 24.—26. francoski barvni CS film PREZIR, 27.—28. domači omnibus film KLJUC, 29.—31. češka barvna parodija na western filme REVOLVERAŠ IZ ARIZONE (LIMONADNI JOE),

KINO VEVČE

1. francoski kriminalni CS film MEČ IN TEHTNICA, 2.—4. ameriški barvni CS western GERONIMO, 7.—8. italijanski film TOVARIŠI, 9.—11. japonski barvni CS film SAMURAJ — PIRAT, 14.—15. sovjetski barvni vojni film ARMADA COLIBRI, 16.—18. angleški barvni CS kriminalni film DRUGI CLOVEK, 21.—22. ameriška filmska komedija TRIDESET LET SMEHA, 23.—25. italijanski barvni CS film GEPARD, 28.—31. španski barvni film KRALJICA CHANTECLERA.

KINO ZALOG

3.—4. domači vojni CS film DESANT NA DRVAR, 10.—11. španski barvni glasbeni film PRISEL JE ANGEL, 17.—18. italijanski film SNEGULJČICA, ČRNI PRINC IN SEDEM SKRATOV, samo 21. slovenski film ZAROTA, 24.—25. angleški barvni western posnet v Avstraliji OBOROŽENI ROP, 31. francoski barvni CS film SALAMMO.

KINO ZADOBROVA

3.—4. angleški barvni western film OBOROŽENI ROP, 7. francoski barvni CS film BOJEVNIKOV POČITEK, 10.—11. madžarsko-angleški barvni CS film LONDONSKI LOPOV, 14. ameriški CS film SVETIŠČE GREHA, 17.—18. angleška barvna komedija TOM JONES, 21. nemška kriminalna zgodba BREZMEJNO SOVRASTVO, 24.—25. angleški barvni zgodovinsko-pustolovski film POD OKRILJEM NOČI, 28. ameriški vojni film DNEVNİK S PACIFIKA (predvaja Jugoslovanska kinoteka) 31. ameriški western film PUSTOLOVŠČINE CISKA KIDDA (predvaja Jugoslovanska kinoteka).

Delovna akcija osnovne šole KiM

Mladinci in pionirji, učenci višjih razredov osnovne šole KiM, so se s svojimi razredniki domenili za sodelovanje pri urejanju poti in zelenice za šolskim poslopjem. Ta del šolske okolice je edini ostal še neurejen. Ze poleti je bila z odobritvijo sveta zavoda prestavljena kolesarnica. Tako bodo zdaj lahko ob telovadnici uredili igrišče in steze za skoke v višino, daljino in met krogle. Ob vsej južni meji bodo mladinci uredili nasip, skopali jar-

ke za živo mejo in jame za drevesa, ob šolskem poslopju in novih oddelkih celodnevne bivanja pa bodo uredili steze in zelenice z zemljo, ki jo bodo sami presejali in razvozili. Delati so začeli že sredi septembra in bodo nadaljevali še ves oktober, nato pa zopet spomlad. Tako bodo mladi prispevali svoj delež k ureditvi šolske okolice, še bolj spoznali vrednost dela in ga znali tudi bolj ceniti, saj bo urejena okolica sad tudi njihovih rok.

Nove Jarše — nekoč in sedaj

(Nadalj. s 1. str.)

sla ob Šmartinski cesti še šola. Dvajset let kasneje pa se je začelo porajati naselje, ki so ga z gradnjo majhnih hiš ustvarjali delavci bližnjih tovarn, Tovarne kleja, Kemične tovarne, sedanje Oljarne, železničarji in drugi ljudje »nižjega« stanu. Leto 1930 se je gradnja hiš še povečala in do pričetka minule vojne je stala že kar lepo zaokrožena vas, ki so jo okoli in okoli obdajale prostrane njive in nekaj manjših »borštov«. Le-ti pa so bili zatočišče za jarške »mulce«, ki so tam zbijali žogo in uganjali razne norčije. Naselje je bilo izrazito delavsko, le žal, da so meščani iz središča Ljubljane to napak razumeli. Govorili so, da je v Jaršah zbran »lumpenproletariat«, da teh ljudi ni nič kaj prida. To pa je bilo popolnoma zgrešeno mnenje, saj se je kasneje pokazalo, da so prebivalci tega terena po srcu pošteni in zdravi, kar so dokazali tudi z aktivno udeležbo v NOB.

Vse do minule vojne in še med njo pa nekaj časa potem so Nove Jarše menjale svoje občinske »gospodarje« zdaj so bile pod Ježico, pa pod Mostami — dokler niso dokončno pristale pod moščansko občinsko streho.

JARŠE MED NOB

O aktivnosti prebivalcev Novih Jarš govori, na kratko predsednik ZB v drugem sestavku. Ta aktivnost je bila zelo močna, čeprav se je med vojno vgnezdila v staro šolo italijanska posadka, ki je precej pazila na delo in življenje domačinov. Kljub temu pa so organizatorji OF pogumno razpredli mrežo dela OF in pridobivali k sodelovanju vedno več prebivalcev. Takoj leta 1941 se je v naselju formiral »kvart 11«, ki ga je kot prvi sekretar vodil tov. Grčar. Poleg njega so bili med vojno zelo aktivni na raznih področjih dela OF Brezar, Novak, Kovač, Cepelnik, Bau, Presetnik, Grandovec, Fon, Trček, Cedičnikova, Fonova, Hočvar, Kožar, Hihar, Polak, Čatarjeva,

žična meja, ki so jo spletli Italijani nevarnost za terenske aktiviste. Še več, eno od domačink so ustrelili na bloku ob sedanji Križni ulici, enega prebivalca pa so tako obstrelili, da je ostal invalid brez noge. Vse to pa ni zadržalo aktivistov in Jaršani so na svoje delo med NOB upravičeno ponosni.

ŠTEVILNE AKCIJE

Takoj po osvoboditvi je bil ustanovljen terenski odbor OF, katerega je vodil prvi sekretar Anton Bau. Ta odbor je organiziral mnoge akcije, ustanovil Narodno zaščito in prevzel vodstvo političnega dela. Sestanki in zbori vaščanov »pod češnjo« so bili dobro obiskani, ljudje so aktivno posegali v dogajanje, zares, v Novih Jaršah je bila vseskozi velika politična aktivnost. Ustanovljena je bila tudi delovna brigada, ki se je udeleževala različnih delovnih akcij. Rušila je bunkerje, urejevala kanale, cestišča, ljudje so hodili na Pšato, na obvozno progo, v Zalog, na gozdne akcije.

Posebej pa je treba omeniti gradnjo terenskega bloka, ki so ga domačini zgradili s prostovoljnim delom in so v njem sedaj štiri stanovanja, pa še zasilna soba za razne manjše sestanke in knjižnico. Pomembno delo je bil

BREZ STREHE

Značilno pri vsem pa je, da so vse terenske organizacije, kljub veliki aktivnosti, brez lastne strehe, kjer bi lahko nemoteno razvijale svoje družbeno življenje. Tako je moral nekdanji propagandist delati lepake za sestanke z oznako »pod češnjo« za kraj, kjer naj bi bili. Če je bil dež, pa je bilo treba sestanke preložiti. Kasneje so jih imeli v stari šoli, a so bili razredi premajhni.

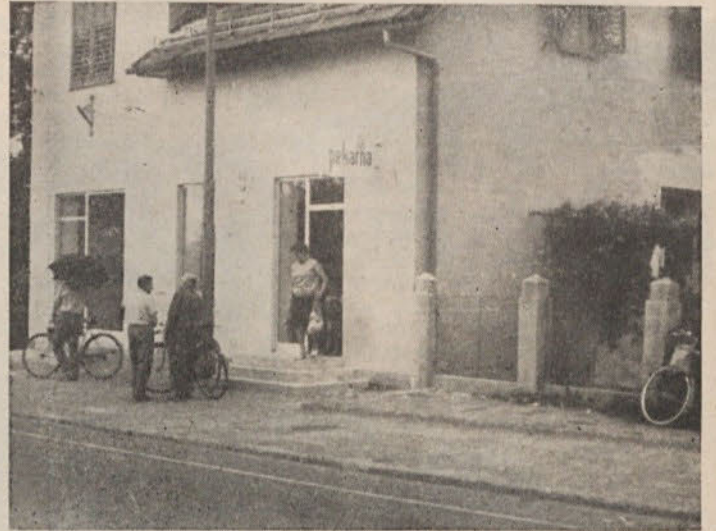
Sedaj, ko imajo Jarše nova šola »Jožeta Moškriča«, so se razmere precej izboljšale. Sestanke in zборе volivcev imajo v avli šole, ki je dovolj prostorna. Vodstvo šole je zelo naklonjeno delu terenskih organizacij in ima s SZDL tesno povezavo. Jasno pa je, da želijo odgovorni ljudje te vezi še okrepiti, kar bi bilo v obojestransko korist.

RELACIJA TEREN—OBČINA

V začetku lanskega leta se je teren Nove Jarše povsem osamosvojil. Novi krajevni odbor SZDL je krepko zaoral ledino in uspel precej razgibati večino od okrog 2000 na terenu živčih prebivalcev. Velika raznolikost ljudi, katerih se je precej preselilo na teren v zadnjih letih, pa je precej oviralo delo

Pogled na panoramo Novih Jarš iz ptičje perspektive. V ozadju na desni je šola »Jožeta Moškriča« in prehodni mladinski dom

Tudi »Žito« je prispevalo svoj delež k ureditvi nove stanovanjske soseske. Razširilo je prodajalno kruha in ljudje v njej dobijo še druge stvari. Obisk kupcev se je povečal

3. septembra letos je podjetje Slovenija-ceste začelo urejevati Jarško cesto. To je bil uspešen start

Tončka Gobčeva, Slavka Židanova, od mladih pa Angela Bau, sestr. Polak, Ruža Dubrovič, Vesel, Dušan Tratnik, Čelešnikova.

Mnogo jih je odšlo v partizane, drugi v internacije, padli so talci, zakaj tudi izdajalci so bili na delu, čeprav so bili dokaj osamljeni. Vrh tega je

okrog Ljubljane, predstavljala stalno tudi izkop za vodovod ob Šmartinski cesti in ne navsezadnje ureditev otroškega igrišča ob Kodrovi ulici, ki je bilo namenjeno za otroke in mladino, a ga sedaj žal ni več.

Pri vseh teh akcijah bi lahko naštetili na desetisoče prostovoljnih delovnih ur, ki so jih opravili Jaršani.

terenskih političnih organizacij. Pa vendar je krajevni odbor SZDL, ki je nosilec vsega političnega dela, dosegel pomembne uspehe, to pa predvsem pri povezavi z občinskim odborom SZDL in tudi z najvišjimi predstavniki občine. O tem nam je povedal predsednik SZDL, tov. Tone Bančič, naslednje:

»Naš krajevni odbor je sicer maloštevilen, vendar so vsi odborniki zelo aktivni. Zato vedno najdemo skupni jezik, prav tako pa s Svetom Krajevne skupnosti, s katerim delamo nerazdruženo. Poudariti pa moram, da dobimo največ pomoči od starejših prebivalcev, ki že dolga leta živijo v Jaršah, manj pa od novo priseljenih. Le-ti so kar nekako odmaknjeni od družbenega dogajanja na terenu. Jaršani so zelo odkriti ljudje in povejo tisto, kar jim leži na srcu. Zato so tudi na zborih volivcev precej »hudi«. Uporna volja našega odbora pa je rodila uspehe. Dobili smo zelo dobre stike s predstavniki občine, ki so naposled razumeli naše težnje in nam letos zelo veliko pomagali s finančnimi sredstvi. Z njimi bomo uredili najnujnejše: Jarško in Kodrovo cesto ter nekaj cestne

Bloki ob Jarški cesti so zrasli med leti 1962 in 1964. V njih stanuje približno 800 stanovalcev

Iz tal raste končno novi objekt samopostrežne trgovine »Preharna« ob Šmartinski cesti

Dela na Kodrovi ulici gredo h kraju. Tako bo dobro urejena cesta v zadovoljstvo Jaršanom.

razsvetljave. Že sedaj so ljudje boljše volje. Za vse to pa moramo dati priznanje predsedstvu občine in občinskemu odboru SZDL, ki nam daje solidne napotke za delo. Seveda bi bil kriččen, če ne bi omenil še letos izvoljenega občinskega odbornika tov. Vlada Šušja, ki se je zelo zavzel za ureditev razmer na terenu in tudi sicer dobro zastopa interese našega terena v občinski skupščini. Prepričan sem, da bomo lahko še naprej solidno delali in doživljali uspehe, seveda s skupnimi močmi in s sodelovanjem širšega

števíla naših občanov.

Tako, pri kraju smo. Pregledali smo »obisti« terenu Nove Jarše in ga skušali kar najbolj predstaviti našim bralcem. Nove Jarše iz dneva v dan spreminjajo svojo podobo. Tam na vzhodu rastejo novi bloki, kombinat Žito stoji s svojim silosom kot čuvar tega področja, Javna skladišča in skladišča drugih podjetij pa dajejo s svojo dejavnostjo utrip nečesa novega in Jaršani se prilagajajo temu utripu z željami, da bi bilo tudi v prihodnje dobro in še boljše...

Trije iz Jarš

BORBENE TRADICIJE

Ce bi hoteli v Novih Jaršah dobiti najustreznejše in najtočnejše podatke o sodelovanju prebivalcev v NOB, se je najbolje obrniti na Antona BAUA, dolgoletnega predsednika organizacije ZB NOV. Že 14 let vodi dejavnost te organizacije in je pravi živi leksikon njene dela. Takole so se prepleta vprašanja in odgovori:

— Je teren Nove Jarše dovolj doprinesel k narodnoosvobodilnem gibanju?

— Glede na majhno število prebivalcev med vojno v Jaršah je bila aktivnost prebivalcev zelo uspešna in je uspelo odboru OF vključiti skoraj vse hiše in družine v sodelovanje, zelo malo pa je bilo naših nasprotnikov. Menim, da so maloštevilni stanovanjci našega terena mnogo doprinesli k NOB in je dal teren velike žrtve, saj je padlo v partizanih, umrlo med talci ali interniranci kar 56 ljudi. Postavili smo spomenik, kjer je vklesanih 41 imen preminulih.

— Kakšna je aktivnost ZB sedaj ob splošnih dogajanjih na terenu?

— Člani ZB so vključeni v odbore vseh terenskih organizacij, so aktivni in sodelujejo v raznih akcijah ter budno spremljajo življenje terena.

— Teren Nove Jarše se je v zadnjih letih zelo povečal. Koliko članov je v organizaciji ZB sedaj?

— Res se je teren zelo povečal. To pa ni bistveno vplivalo na povečanje števila članstva, ker so eni

nekoč hodil po Jaršah, bi se sedaj v njih niti ne znašel, če že dolgo ni zašel v neše naselje.

Ivan Savšek

— Kaj se je najbolj spremenilo? — Od nekaj skromnih hišic je število naraslo na več sto novih, pa še novi bloki rastejo iz dneva v dan. Ceste so širše, povečal se je promet, imamo zdravstveno ambulanto, ki je tedaj ni bilo, pa seveda tudi dosti poslovnih poslopij, skladišč in proizvodnih podjetij je sedaj v Jaršah.

— Kaj vam sedaj v Jaršah najbolj ugaja, ko tako spreminjajo lice? — Prav gotovo najnovejšo ureditve, še posebej v zadnjem mesecu, ko bomo dobili skazi naselje dve novi cesti in se znebili večnega prahu in blata. Veseli me, da bo sedaj tudi Kodrova ulica bolj spodobna, ko bo asfaltirana.

— Torej se kot najstarejši občan dobro počutite v jarškem okolju? — Res, dobro se počutim, imam dobre sosedo, sploh so starejši prebivalci Jarš zelo dobri ljudje. Zelo lepo se mi pa zdi, da organizacija RK in druge terenske organizacije priredijo najstarejšim Jaršanom vsako leto pogostitev in razvedrilo ter se nas tako primerno spominjo.

— In še vaše želje? — Rad bi bil še naprej zdrav in še dolgo let najstarejši prebivalec Jarš, zdravja pa želim tudi ostalim najstarejšim sovaščanom.

NJEGOV KONJIČEK JE KULTURA

Eden najbolj vsestranskih terenskih delavcev je Franc PRESETNIK, ki živi že nekaj desetletij v Novih Jaršah. Čeprav je že v 69. letu starosti, je še vedno aktiven v KO SZDL, Krajevni skupnosti, ZK in ZB, njegova aktivnost pa se je začela med okupacijo pri OF, vse dokler ni bil odpeljan v internacijo. Po vrnitvi iz internacije je takoj prišel za delo, bil predsednik terenskega odbora OF od leta 1946 do 1948, ko je bil po krivici zamenjan, bil je sekretar OO ZK, član odbora ZB, odbornik RK, član poravnalnega sveta in sodnik poravnalnih. Ob vseh teh dolžnostih pa je našel še vedno dovolj časa za kulturno dejavnost, ki mu je glavni konjiček in katere prvi pobudnik je bil prav on.

— Na terenu smo že leta 1946 ustanovili pevski zbor, pravi tov. Presetnik, »ki je deloval skupaj z dramsko skupino v okviru KD Oton Zupančič. Zbor in dramska skupina sta imela zasilne prostore za vaje v stari šoli na

Franc Presetnik

Šmartinski cesti, nastopali pa nista imeli kje. Zato so po večini gostovali v bližnjih in daljnjih krajih. Stroške za prevoz smo kriili iz dohodkov od nastopov, vsi ostali pa smo delali popolnoma amatersko. Gostovali smo v Hrušici, Mostah, Velenju, Topoščici, na Primorskem in še v raznih drugih krajih, kjer so nam nudili gostoljubje tamkajšnji odrdi in dvorane. Imeli smo tudi pionirski pevski zbor, ki je nastopal ob raznih proslavah v Jaršah, Zeleni jami, v Mostah in tudi v središču mesta.

Zares, ta agilni kulturni delavec je povedal brdsko resnico, a žal vse kaže, da še dolgo ne bo moč tega problema razvozlati, ker pač ni na razpolago primernih prostorov.

Razgovor na temo: TURIZEM

Ceprav je letošnja turistična sezona že končana, menimo, da je prav, da spregovorimo o tem, kako se je v novoustanovljeno turistično društvo naše občine vključilo v letošnjo sezono in kakšni so vidiki razvoja turizma pri nas. Govori tajnik turističnega društva Maks Stare:

1. Kakšni so rezultati letošnje turistične sezone na območju naše občine?

Ker v občini nimamo prenočišč, lahko govorimo samo o rezultatih v gostinstvu in trgovini. V zadnjem času se je gostinstvo precej razmahnilo in moderniziralo tudi glede na večje možnosti privatne iniciative, in je bilo v minuli sezoni marsikaj bolje pripravljenega kot prejšnja leta. Naj navedemo samo nekaj znanih turističnih točk kot so Urh, dolina Podlipoglav, Lipoglav, prehoda na Dolenjsko stran (na avto cesti in v Besniško dolino s planinskima domovima na Jančah in Prežganju itn.).

Gostinske kapacitete v teh krajih so že zagotovljene. Turistično društvo bo moralo skupaj z urbanističnimi institucijami najti v teh predelih primerne lokacije za vikend hišice. Tudi trgovina se, z novimi prodajalnami v manjših krajih, vse uspešneje vključuje v turizem.

2. Kako pa usklajujete šport in turizem?

Menim, da je treba dati moščkanski mladini možnost, da ceneno in v bližini svojih domov goji šport tako poletj kot pozimi. Treba bo vsem šolam omogočiti športno delovanje posebno ob športnih dnevih. Zato je treba podpreti dograditev športnega centra na Kodeljevem, gradnjo športnega centra za vzhodni del Vevč in zimskega športnega centra pod Kašelj-skim hribom. Idealne lege za zimski šport so tudi na Prežganju in na Panceh.

3. Kako pa je z lovskim turizmom?

Najvzhodnejši del občine je hribovit in gozdnat. V teh predelih je precej divjačine in so tako dani pogoji za razvoj domačega lovskega turizma. Že v preteklem letu so tudi nekateri tuji lovci lovili na tem področju. Izhodišča za tak turizem naj bi bila na Jančah, na Prežganju in v Gostinci.

S tem v zvezi bo Agrokombinat Emona preuredil bivšo gostilno »pri Lenki« v moderen gostinski obrat, ki bo imel tudi prenočišča.

4. Kakšne so finančne možnosti za razvoj turizma?

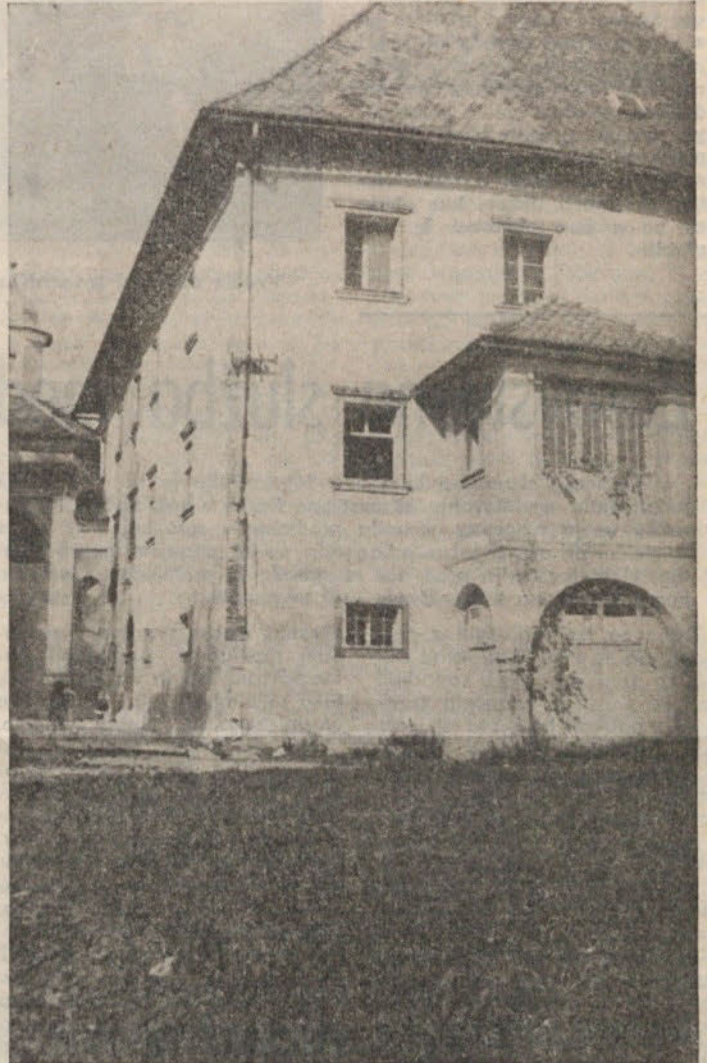
Razvoj turizma naj se v celoti prenese na turistično društvo s tem, da se v letnem občinskem proračunu dodelijo vsako leto stalna sredstva za razvoj te dejavnosti. Seveda pa bo moralo tudi turistično društvo samo zbrati sredstva s članarino, prireditvami in s subvencijami zainteresiranih gospodarskih organizacij. Letošnja sredstva v višini 3000 N dinarjev bomo porabili za organizacijsko utrjevanje društva. Naj omenim tudi to, da se v zadnjem času vedno pogosteje prijavljajo občani za ureditev in kasnejše oddajanje sob v turistične nameste. To težnjo bo turistično društvo še nadalje podpiralo in želi še več takih prijav; interesi pa imajo možnost dobiti pri banki tudi turistični kredit.

5. Kaj menite o turistični vzgoji prebivalstva?

Turistično društvo bo v bodoče skrbelo, da se prebivalstvo čimbolj seznani s pomenom in vlogo, ki ju ima turizem v naši družbi. Zato bo stopilo v stik s šolami, organiziralo predavanja in predvajanje filmov s turistično vsebino. Prek krajevnih skupnosti in z organizacijo nagradnih tekmovanj bo uredilo zunanjo podobo naselij in stanovanjskih hiš, z občinskimi organi, ki skrbijo za komunalno dejavnost, pa bo sodelovalo pri urejanju problemov okrog vzdrževanja in izboljšanja cestišč, zelenice, razsvetljave in podobno. Brez tega si turizma ne moremo predstavljati. Naj mimo-

grede omenim, da že majhen nasad lepih rož, ki je okusno urejen, privabi pozornost turista. Poleg tega bomo skušali v naši občini najti neko stalno vsakoletno turistično prireditev, kot jo ima že več drugih občin.

V zvezi s tem razgovorom menimo, da morajo biti prizadevanja turističnega društva naše občine podprta s strani vseh družbenih dejavnikov, ki se posredno ali neposredno vključujejo v turistično dejavnost, kajti v nasprotnem primeru dvomimo, da bo društvo lahko samo uresničilo zastavljene naloge.

Kodeljev grad je še vedno zapuščen. Občani pa nenehno sprašujejo, kdaj bo preurejen v prijetno turistično točko

Kako poteka zamenjava osebnih izkaznic v naši občini

Kot je znano, smo na območju mesta Ljubljane pričeli z zamenjavo osebnih izkaznic najprej pri nas. To delo je zelo obsežno in zahtevno. Samo v občini Moste-Polje bodo zamenjali 27.000 osebnih izkaznic. V zvezi s tem govori vodja ekipe UNZ Drago Kramar:

Kako daleč ste že z delom in kdaj predvidevate, da bo zamenjava končana?

Osebnih izkaznic zamenjujemo v sejni dvorani občinske skupščine, in sicer po abecednem redu začetnic priimkov vaših občanov, s katerimi so leti že seznanjeni prek tiskanih navodil. Predvidevamo, da bomo končali z delom 25. novembra za mestno območje občine, za upravičene zamudnike pa od 26. novembra do 5. decembra 1966. Za izvenmestno območje bomo predvidoma končali z zamenjavo do 25. decembra in za zamudnike od 6. do 10. decembra. Za vse zamudnike v občini bo zamenjava na sedežu občine. Zato apeliramo na občane, naj se točno držijo vrstnega (abecednega) reda, kajti za zamudami otežajo delo ekipi, sebi pa večajo nepotrebne stroške in dodatno izgubljajo čas. Dosedanji odziv občanov po abecednem redu ni zadovoljiv. Kaže, da bo precej zamudnikov. Tako npr. bi moralo priti 17. oktobra po

nove izkaznice 390 ljudi, prišlo pa jih je vsega 220.

Ali ste morda pri dosedanjem delu naleteli na težave in na katere?

Težave imamo s popravki podatkov na kartončkih, katere izpolnjujejo občani sami. Ti podatki so ponekod pomanjkljivi in netočni. Res pa je, da so tudi naša navodila pomanjkljiva. Zato nam bodo izkušnje, ki smo si jih pridobili v občini Moste-Polje, dragocene pri izpopolnjevanju navodil in sistema dela v drugih občinah. Največ popravkov je v zvezi z rojstnim krajem. Temu pa so delno vzrok tudi pogostne administrativno-teritorialne spremembe občin, ker so bile mnoge občine ukinjene, oziroma združene z večjimi. Nekateri občani vpisujejo v karton ime in priimek nečitljivo. Zato ponekod zelo težko preberemo naslov — ena sama črka pa popolnoma spremeni ime oziroma

(Nadalj. na str. 9)

Anton Bau

prišli, drugi pa so se odselili. Sedaj šteje naša organizacija 226 članov, niso pa zajeti v to število tudi člani VVI in ROP, ki prav tako sodijo v okvir Zdrženja borcev NOV.

— Bržčas niste uspeli vseh novih prebivalcev vključiti v organizacijo. V čem je vzrok?

— Organizacija ZB se je ustanovila leta 1948. Tedaj je štela 360 članov, od tega 116 aktivistov. Na novo priseljeni pa po večini pozabijo na prijavo v ZB in se na to spominjajo šele tedaj, kadar kaj potrebujejo. Opozarjali smo že na to zborih volivcev na to pomanjkljivost. Upamo pa, da bomo tudi nove vključili.

— Kako je z vprašanjem priznanja posebne dobe?

— To vprašanje je na našem terenu načelno rešeno in zaključeno, razen nekaj manjših primerov. Upam, da bomo vse zadeve rešili do konca leta.

— Kaj pa skrb za tiste borce in aktiviste, ki so potrebni pomoči?

— Odbor ZB NOV posveča primerno skrb vsem tistim, ki so pomoči najbolj potrebni, tudi otrokom padlih ali umrlih borcev in aktivistov. Za to skrbi posebna komisija, ki pomaga bolnim ter jim tudi prekrbi okrevanje na morju ali na Gorenjskem. Težko je bilo še reševanje stanovanjskega vprašanja, pa smo ga že pred leti rešili s pomočjo občinske organizacije ZB NOV in občine. Nekaj borcev je dobilo nova stanovanja, drugi pa finančna posojila. Nekaj stanovanjskih problemov pa bomo še rešili.

BESEDA Z NAJSTAREJŠIM JARŠANOM

Najstarejši prebivalec Novih Jarš je 84-letni Ivan SAVŠEK, ki že polnih 26 let živi v Kodrovi ulici. Obiskali smo ga na domu in napletli z njim razgovor o tem, kakšne so se mu zdele Jarše nekoč in kakšne so se danes. Radevolje je odgovarjal na vprašanja in videti je, da zelo zavzeta in živahno spremlja dogajanja na terenu. Mimogrede — čeprav je visoke starosti, je še vedno zdrav in je tudi reden obiskovalec vseh sestankov SZDL in zborov volivcev.

Takoj v začetku razgovora je dejal, da se še dobro spominja Jarš, pred 26 leti. Malo hiš je bilo še tedaj, okoli in okoli same njive, ceste pa so bile bolj poljske poti, kot ceste ali ulice.

— Torej čutite sedaj po skoraj treh desetletjih precej sprememb?

— Seveda, vse je drugače in mnogo bolj urejeno, čeprav še niti tako, kot bi moralo biti. Kdor je

Dva visoka obiska v naši občini

Konec septembra in v začetku oktobra sta na povabilo predsednika republike tov. Tita prišla na obisk v Jugoslavijo dva ugledna tuja državnika, in sicer predsednik državnega sveta DR Nemčije Walter Ulbricht in nekaj dni za tem predsednik revolucionarnega sveta in vlade Alžirije Huari Bumediën. Oba visoka gosta sta med svojim bivanjem pri nas obiskala tudi nekatere predele in podjetja v naši občini. Oba predsednika sta obiskala perutninsko farmo v Zalogu, medtem ko si je gost iz Alžirije ogledal tudi papirnico v Vevčah. Ugledna državnika sta bila povsod deležna navdušenja in prisrčnega sprejema naših ljudi. To je ponoven dokaz prijateljstva in spoštovanja naših narodov do ljudstev obeh držav, kar oboje se bo s tem obiskom še poglobilo.

Vzdolž ceste od tovarniškega mostu do upravnega poslopja so Vevčani toplo pozdravljali alžirske goste

Počitnice v ČSR

O letovanju učencev osnovne šole Ketteja in Murna na Čehoslovaškem smo že poročali, to pot pa — nekoliko z zamudo — objavljamo še sestavek enega od mladih udeležencev, ki v njem opisuje svoje vtise.

Učenci šestega, sedmega in osmega razreda naše šole — 21 po številu — smo preživeli del letošnjih počitnic na Čehoslovaškem. Iz Ljubljane smo se odpeljali skozi Avstrijo in se en dan ustavili tudi na Dunaju. Ogledali smo si mesto in veliko njegovih zanimivosti, med njimi tudi svetovnoznani Prater, kjer smo se tudi malo razvedrili, nato pa nadaljevali pot in se v ČSSR ustavili najprej v kraju Hvalatice. Tukaj smo se ob prihodu najprej najedli in spočili, naslednje dni pa preživljali ob igri namiznega tenisa in ob drugem razvedrilu. Če je bilo vreme lepo, smo se vsak dan kopali, če pa je bilo oblačno in brez dežja, pa smo hodili na razne izlete. Ogledali smo si nekatere gradove, kot Bitovski in Vranovski grad.

V Hvalaticah smo bili 14 dni, nato pa smo odšli v Tasovice, 2 km od Znojma. Tam smo si ogledali lepo urejeno šolo, prirejali razne izlete, zlasti v Znojmo. Tu smo videli katakombe in druge zanimivosti, razen tega tudi Znojmski grad, v katerem je ohranjenih še dosti umetnin in orožja iz zgodovinskih časov. Odpeljali smo se tudi v Prago, si tam ogledali grad, znamenite Hradčane, Karlov most, mestno hišo in se tako dokaj seznanili z bogato zgodovino »zlate Prage«. Kasneje smo bili še v Ledenicah, nato pa smo se začeli že pripravljati na povratek v domovino.

V Ljubljano smo se vračali skozi Madžarsko in Budimpešto, vendar nismo imeli časa za ogled mesta. Ko nas je vlak odpeljal iz Budimpešte, smo vedeli, da se bližamo domovini in tudi h koncu našega potovanja.

Na ljubljanski železniki postaji so nas pričakali starši. Snidenje je bilo veselo, saj smo jim vedeli povedati veliko zanimivega.

Preživite počitnice na Čehoslovaškem so bile zelo prijetne, pa tudi koristne in si kaj takega še želimo.

Iztok Puš,

o. š. Ketteja in Murna

Zdravstvena služba med potrebami in možnostmi

Občinska skupščina Ljubljana Moste-Polje je na zadnji seji razpravljala o delovanju zdravstvene službe v naši občini. Po poročilu se je razprava usmerila predvsem v vprašanje: ali se je ta služba pri nas uspešno prilagodila novim pogojem gospodarjenja, ki jih postavlja pred nas reforma? V pričujočem sestavku bomo skušali na to vprašanje tudi odgovoriti.

Treba se bo sprijazniti z dejstvom, da so minili tisti »zlati časi«, ko smo lahko — kadarkoli smo se znašli v finančnih težavah — potrkali na vrata ali celo samo zavrteli telefonsko številko in denar je bil tu. Smisel gospodarske reforme je prav v tem, da vsi skupaj bolje gospodarimo s sredstvi, iščemo in odkrivamo takojmenovane notranje rezerve in s tem izboljšujemo lastni življenjski standard. Da so notranje rezerve tudi v zdravstvu nam priča poročilo o delu zdravstvene službe, ki je bilo podano na omenjeni seji skupščine.

Včasih tu in tam še naletimo na zgrešena pojmovanja nekaterih delavcev v zdravstveni službi, češ da ni njihova naloga ubadati se tudi s takimi problemi. Res je takih pojmovanj vsak dan manj, ker prihajamo vse bolj do spoznanja, da je treba posegati tudi v družbena dogajanja. Ne sme nam biti vseeno, kaj se okoli nas dogaja, kako se gospodarji s sredstvi v lastni »hiši«, kajti zavedati se moramo, da je od vsakega posameznika v podjetju ali ustanovi vse bolj odvisno, kakšen je osebni dohodek danes in kakšen bo jutri.

Danes več ne gre brez vsestransko pretehtanega pogleda naprej, brez predvidevanj, kako bomo gospodarili; ali so naši delovni načrti in programi realni in usklajeni s finančnimi možnostmi, ali so skladi uravnovešeni, ali je in v katerem skladu je morda primanjkljaj; ali so se in za koliko so se dvignili življenjski stroški, cene in podobno.

Uspešno sodelovanje

V zadnjem času je med močiansko mladino in mladino jugoslovanske armade VP 4285 s Fužin in VP 3908 iz Most čutili tesno sodelovanje na različnih področjih dela ZMS.

To sodelovanje se razvija tako na ideološko-političnem, kulturno-družbenem, zabavnem, tehničnem, športnem in drugih področjih v skladu z možnostmi, ki jih nudita življenje in delo v jugoslovanski armadi. Tako so npr. imeli mladinci iz Saturnusa in VP 3908 skupni koncert v počastitev 25-letnice vstaje in 1. maja, vojaki — mladinci pa so si med drugim ogledali proizvodni proces te delovne organizacije. Pred nedavnim pa so vojaki — mla-

skratka, kakor moramo v zasebnem družinskem proračunu pametno računati in vsi sodelovati, tako to tembolj velja za delovno organizacijo, v kateri delamo.

Tako na primer ugotavlja svet za zdravstvo pri občinski skupščini, da mu na seji dne 25. IV. 1966 — ko je obravnaval delovni načrt zdravstvenega doma »dr. Miha Kamin« — niso bile predložene niti strokovne niti finančne analize in ocene tega programa. Tako je zmanjšan finančni načrt zdravstvenega doma od 682 milijona S din na 390 milijonov S din. Ugotovitev, da komunalna skupnost socialnega zavarovanja mesta Ljubljana letos ne ustvarja dohodka v skladu z predvidevanji, je prav tako zaskrbujoča. Tako izkazuje sklad v prvih sedmih mesecih primanjkljaj v višini 587 milijonov S din. Vzrok za ta primanjkljaj ni samo v porastu stroškov, temveč tudi v zmanjšanju dotoka dohodkov. Zato zdravstvena služba ne more pričakovati, da bodo osebni dohodki porasli za predvidenih 30 %, marveč le za 25 % in bo zato tudi dohodek iz osnovnega prispevka ustrezno nižji. Zaostajanje realizacije dohodka iz osnovnega prispevka se lahko nadoknadi samo z dodatnim prispevkom, ker bo v nasprotnem primeru nastal v skladu ob zaključku leta primanjkljaj v višini 587 milijonov S din.

Zato so tudi narasle cene zdravstvenih storitev oziroma gre za prispevek pri nakupu zdravil, ki je od 60 S din narasel na 150 S din.

Če bi se, kot že rečeno, finančno naravoslovje skladov

zdravstvenega zavarovanja še nadalje večalo, bi lahko prišlo do uvažanja izrednega prispevka za zdravstveno varstvo in do večje soudeležbe pri zdravstvenih storitvah. To pa bi bilo seveda dodatno obremenilo delovne organizacije predvsem pa občane. Zato je v sedanjih okoliščinah in težavah, v katerih se je znašla zdravstvena služba, bistvena naloga vseh družbenih in strokovnih organov ter delavcev v zdravstvu, da iščejo notranje rezerve v povenitvi zdravstvenih storitev (predvsem ukinjanja nadurnega dela), nadaljnjem povečanju delovne discipline in storilnosti, zmanjšanju števila zaposlenih, boljši delitvi dela ter racionalizaciji in povenitvi poslovanja nasploh. Namesto, da gledamo bolj »navzven« se moramo obrniti še bolj »navznoter« in kar najbolj urediti stanje doma. V tem pogledu lahko zlasti mnogo storijo upravne in strokovne službe v zdrav-

stvu. Njihova naloga je, da na podlagi študij proučujejo obstoječe stanje v smeri vedno večje racionalizacije poslovanja in strokovnega usposabljanja službe.

Medobčinski zdravstveni center kot strokovni forum na področju zdravstvene službe lahko prav tako stori še več kot doslej glede nudenja strokovnih nasvetov posameznim delovnim organizacijam v zdravstvu. To seveda ne pomeni, da morajo biti strokovni zdravstveni delavci v posameznih delovnih organizacijah na področju zdravstva zgolj pasivni. Zato bi bilo potrebno v tej smeri močnejše aktivirati strokovne delavce zdravstvenega doma, ker ta ustanova nima svoje strokovne službe. Večja strokovna aktivnost delavcev zdravstvenega doma pa bo prispevala k boljšemu delu organov upravljanja v zdravstveni službi in s tem tudi k uspešnejšemu prilagajanju novim pogojem gospodarjenja.

PRI ČRNIH MRAVIH

Pred kratkim so imeli taborniki partizanskega odreda ČRNI MRAV redni letni občni zbor. Na zboru so predvsem ocenili dosežanje delo in sprejeli delovni program za naslednje leto. Nekaj misli iz tega občnega zbora posredujemo našim bralcem.

V nedeljo 23. oktobra so se v prostorih Doma Tivote mladine zbrali taborniki v krajih na rednem letnem občnem zboru.

V poročilu, ki ga je podal dosedanji načelnik Bogo Zorič, so močianski taborniki dokaj kritično ocenili svojo dosedanje dejavnost ter nakazali novo vsebino dela. Pri tem so predvsem poudarili, da mora biti sestavni del njih dela socialistična vzgoja mladih in pravilna usmeritev v družbena dogajanja. V želji, da to realizirajo, pa je nedvomno potrebno tesno vsebinsko sodelovanje z vsemi družbenimi, političnimi in vzgojnimi organizacijami v občini, ki dosedaj niso veliko pomagale tabornikom pri njihovi idejni usmeritvi in reševanju problemov.

Organizacija tabornikov je v občini ob velikem številu šolske in delavske mladine maloštevilna (v zadnjem času ja opaziti celo upadanje članstva), saj šteje komaj 196 članov. Zato so na občnem zboru poudarili, da bi morala taborniška organizacija v občini imeti večji pomen, kot ga ima. To pa bo moči doseči

le ob povečanem številu članstva. Zato so sklenili v prihodnjem letu kadrovske obogatitve odred, prodreti na predele krajevnih skupnosti Polje, Zalog, Sostro in ustanoviti občinsko zvezo tabornikov, ki bi vse enote medsebojno povezovala.

Na zboru so sklenili še nadalje razvijati vse oblike taborništva in bogatiti vsebino izletov, potovanj, taborjenj, pohodov, zimovanj itn. Bogata vsebina se jim bogato obrestuje v doseženih rezultatih, ki jih taborniški odred iz leta v leto žanje pred drugimi taborniki v Sloveniji. Tako so bili v tem letu nagrajeni za uspehe iz let 1963/64 in 1965 z dodelitvijo Partizanskega traku na osnovi katerega so dobili novo ime — ime PARTIZANSKI ODRED ČRNI MRAV.

V tem letu jim je uspelo pre-

mostiti tudi težave z domovi. Ker je dom na Jančah premajhen za sedanje potrebe, so se povezali z občinsko zvezo Društva prijateljev mladine in bodo med zimskimi počitnicami organizirali zimovanje v Poljanski dolini na Visokem.

V tem letu bodo imeli tudi bogat program na področju sodelovanja med posameznimi oddedi zunaj naše občine pa tudi zunaj naših meja. Sodelovali bodo z francoskimi SKAVTI in RDE-CIMI SOKOLI iz Švice.

V preteklih letih je bilo v odredu Črni mrav najaktualnejše vprašanje financiranje dejavnosti. Le-to je bilo v tem letu delno zadovoljivo rešeno, za kar se taborniki lepo zahvaljujejo občinski skupščini in nekaterim družbenopolitičnim organizacijam. Upajo, da bo to vprašanje v prihodnosti popolnoma rešeno, ker je — kot je znano — financiranje in pokroviteljstvo nad odredom prevzela tovarna Totra iz Zg. Hrušice.

Ob koncu občnega zbora so taborniki sprejeli program dela, ki temelji na osnovi sklepov zbora. Iz programa je sklepati, da bo njih delo v tem letu še uspešnejše in plodnejše, pri čemer jim želimo mnogo delovnih uspehov.

Za novega starešino je bil ponovno izvoljen Lojze Goršič, za načelnika pa Ivan Mencin.

Ivan Kuhar

Ljubo doma - kdor ga ima

Ko brskam po spisih v zavodu za socialno delo, naletim na zanimive ugotovitve. Vsak tak posamezni spis je zgodovina zase, lahko bi rekli ogledalo človekove usode, grenak življenjski ljud, ki v življenju nikoli niso čutili toplote domačega ognjišča. O tem, kje so vzroki za to, nisem razmišljal; bolj so me zanimala nekatera dejstva. Oglejmo si jih.

PTICE SELIVKE

»Poglejte npr. tale primer — mi je nekoliko zaskrbljeno rekla socialna delavka: Sedaj je star petdeset let in je večji del življenja prebil v brezdelju in poštenstvu. Poleti ni sledu o njem, potepa se iz kraja v kraj, spi po kozolcih, šupah in skednjih, včasih pa kar na prostem. Na jesen se vrne sem v domači kraj, kjer prezimi pri kakem kmetu v staji. Sem pa tja priložnostno zasluži kak dinar za pijačo, nas pa neprestano nadleguje, naj mu damo bone za hrano in ljudski kuhinji in še to potem zamenja za šilce žganja.«

V njegovem spisu sem res našel na veliko število naročilnic za izdajo hrane.

»Če mu preskrbimo lažje delo,« je nadaljevala sobesednica, ga odklanja, ali pa se zgodi, kot je bilo lansko leto, da smo mu našli delovno mesto vratarja v nekem podjetju, pa se je prvi dan napil in so ga seveda odpustili. Dvakrat je že bil v domu počitka na Bokalcu in v Impolci, toda obakrat je svojevoljno zapustil dom, čeprav je imel tam vso oskrbo in bi se lahko zdravil. Če bi v domu delal lažja vrtnarska dela, bi dobil še honorar. Nikjer ni prijaven, ker nima stalnega bivališča. Živi pač iz dneva v dan, čas pa ne dela njemu v prid. Kako bo, če tako zbolí, da bo za dolgo časa priklenjen na posteljo? Njegov spis na zavodu za socialno delo pa se veča iz dneva v dan. Sedaj ga iščejo organi UNZ zaradi nekega kaznivega dejanja in je obsojen na šestmesečni zapor. Njega to ni kdo ve kaj prizadelo, ker meni, da bo vsaj čez zimo preskrbljen.«

Potem sem odprl drugi spis. Ta primer je skoraj v celoti podoben prvemu, le da gre za človeka, ki je star šele 36 let in je v življenju popolnoma zavozil. Že kot petletnega otroka ga je mati oddala v neki varstveni dom, ker se je sama klatila po svetu ter se vdajala pijanci; oče mu je umrl, sam ne ve kdaj. V spisu naletimo na poročilo in izvid psihiatra: Pacient sploh ni sposoben samostojnega življenja. Treba bi ga voditi kot majhnega neboljšenega otroka; je karkoterno motena, neprilagodljiva in psihopatska osebnost.«

Pa vendar je na koncu poročila ugotovitev, da je sposoben opravljati lažje delo. Do sedaj je menjal delo v dvajsetih podjetjih. Nikjer ni imel obstanka. Od časa do časa pride prosit bone za hrano, potem pa zopet izgine neznano kam. Po vsej verjetnosti bo še naprej v breme zavoda za socialno delo.

VARNO DOMAČE ZAVETJE JE NAJBOLJŠE

Mladenč je nekega meglenega jesenskega jutra ušel z doma in se znašel na ljubljanskih ulicah. K sreči stanuje njegova sestra v Ljubljani in se je zatekel k njej. Res je v družini deset otrok, toda 16 ha zemlje lahko preživi številno družino. Od doma ga niso podili.

»Če lahko nahranimo devet lačnih ust, bomo še desetega,« so govorili njegovi starši. Ali fanta so zamikali mestni vrveži in želja za lepšem in lažjem življenju. Ko je nekega dne prišel z očetom po opravkih v Ljubljano, ja zadržano sklenil, da bo poizkusil srečo. Tako je nekega dne potkal na vrata zavoda za socialno delo in zaprosil za podporo, dokler si ne najde primerne zaposlitve. Ker je bilo ugotovljeno, da je zmožen za delo in da si doma želi, da pride domov, mu je bila prošnja odbita. Vrniti se bo moral slej ko prej domov, kjer ga bodo z veseljem sprejeli.

STARČKU JE ODVZETA PEČ

Vsaka generacija ima svoje nazore in poglede na svet. Mlajši trdijo, da jih starejši ne razumejo, starejši pa pravijo da jih mlajši ne. Najsi bo že kakorkoli, eno pa vendarle drži: Kjerkoli se medsebojni odnosi starih in mladih ne urejajo z medsebojnim zaupanjem, ljubeznijo in spoštovanjem je boljše, da ne živijo skupaj, če je le količnik možnosti za to. Povsem nekaj

druga pa je, kadar star in obnemogel človek nima ne žene ne otrok. V takem primeru išče seveda pomoči in nege pri najbližjih svojcih.

Štirinosemdesetletni očenek je iskal utehe in pomoči pri svojem nečaku. Njegova sestra (nečakova mati) je umrla in starčku zagotovila v dosmrtno uživanje sobo v nečakovi hiši. Moč je bil nekaj časa res deležen oskrbe. Potem se je nekega dne začelo. Najprej mu je nečak odpovedal hrano, ki mu jo je sicer starec redno mesečno plačeval. Sedaj mora hoditi tako betežen po hrano daleč od doma. Potem so prišle na vrsto še druge nevšečnosti, grobe žalitve in podtikanje.

Nazadnje mu je nečak odstranil iz sobe tudi peč, čeprav je zima na pragu. To je storil z motivacijo, da bi starček lahko kaj zažgal.

Ves zaskrbljen je mož vzel v roke pero in s tresočo in okorno roko napisal pismo na zavod za socialno delo. V njem opisuje znano zgodbo o peči in o nečakovi nehumanosti. Na zavodu so mu predlagali, naj se umakne v dom na Bokalcu, kjer bi imel vso oskrbo. Toda ljubezen do domačega ognjišča je premagala

vse ovire in nadloge, ki ga tarejo. V dom počitka noče iti, ker želi umreti v svoji sobi, ki mu je zagotovljena do smrti. Gmotnih težav nima, ker dobiva sorazmerno visoko socialno podporo, tako da s te strani nečak nima razloga za preganjanje. Nehote se vsiljuje vprašanje: zakaj možu ne bi izpolnili te skromne želje? Treba je imeti le malo dobre volje in razumevanja starih ljudi. Ali potemtakem še lahko dvomimo v to, da je nečakovo ravnanje nečloveško.

To so le drobci iz množice primerov, ki jih vsakodnevno obravnava zavod za socialno delo. Ko se ljudje znajdejo v težavnem položaju, iz katerega ne vidijo izhoda, se obračajo na razne socialne ustanove — včasih upravičeno, včasih tudi ne. Res je, da zavod za socialno delo v večini primerov uspešno posreduje. Zavedati pa se moramo, da tudi ta zavod nima neke čarobne palice, s katero bi delal čudeže. Veliko tega bi lahko uredili v prizadetih družinah sami ali pa s pomočjo krajevnih družbenopolitičnih organizacij in drugih dejavnikov.

Zamenjava osebnih izkaznic

(Nadaljevanje s 7. strani)

priimek. Dostikrat ni jasno, ali je črka u ali n, ali je o ali a in podobno. Zato priporočamo občanom, naj bi podatke v kartonček vpisovali s tiskanimi črkami, po možnosti na pisalni stroju. Veliko preglavic in nepotrebnega popravljanja imamo tudi zato, ker nekateri občani pišejo rojstni mesec z rimsko številko ali besedo, namesto z arabsko številko. Opozoriti velja tudi na to, da se morajo podatki na kartončku točno ujemati s podatki v dosedanjih osebnih izkaznicah. Če je neki podatek različen, mora biti ta sprememba predhodno registrirana na upravi za notranje zadeve v Mačkovi ulici, ker gre tukaj samo za zamenjavo osebnih izkaznic, ne pa za kakršnekoli spremembe. To velja tudi za izdajo osebnih izkaznic mladini, ki je izpolnila 18. leto starosti.

Nekateri napišejo ime in priimek na hrbtini strani priložene fotografije s črnilom namesto z navadnim svinčnikom, in to

čisto narahlo. Tudi v rubriki vpisa v državljansko knjigo je mnogo napak. Za vpis v DK je pristojen kraj, kjer je državljan živel v letih 1948-49, ko je bil generalni vpis v DK.

Uvodoma sem omenil, da je že sedaj precej zamudnikov. Po mojem mnenju je večina teh zamudnikov neupravičenih, ker si niso pravočasno nabavili fotografije, čeprav so bili vsi občani o tem obveščeni prek radia, televizije in dnevnega časopisa.

Kako pa poteka zamenjava v delovnih organizacijah?

Imeli smo dva sestanka s predstavniki ok. petdesetih delovnih organizacij z območja občine. Na teh sestankih smo skupaj določili roke zamenjave oziroma točne dneve in ure, ki posameznim delovnim organizacijam najbolj ustrezajo. Pri tem smo seveda upoštevali predvsem dejstvo, naj bi delavec izgubil čim manj časa za zamenjavo. Vsak delavec se zamudi največ minuto, ker v pod-

jetjih že prej vse pripravijo in člani naše ekipe opravijo samo še najnujni uradni del zamenjave. Če bi prihajali vsi sem v sejno dvorano, bi večkrat nastalo takojmenovano ozko grlo in zamenjava ne bi v redu potekala. Mimo tega menim, da tudi delavci ne bi mogli prihajati sem vsi zunaj delovnega časa in bi to občutno prizadelo njihovo delovno storilnost v podjetju. Predvsem pa prosimo podjetja, naj pravočasno pripravijo vse potrebno za zamenjavo, da bo ekipa v čim krajšem času opravila svoje delo. Tista delovna organizacija, ki je to storila, ni imela zastojev.

Na izvenmestnem območju opažamo, da predstavlja glavno

oviro za izmenjavo izkaznic dejstvo, da prihajajo občani z neizpolnjenimi kartončki. Zato menim, da bi bilo prav, če bi krajevne skupnosti zagotovile potrebno število ljudi, ki bi občanom izpolnjevali kartone. Prav tako menim, da bi morale nekatere KS posvetiti več pozornosti pravočasnemu obveščanju občanov o zamenjavi osebnih izkaznic, ker je to odgovorna družbena naloga, za katero smo zainteresirani vsi, da bo opravljena čimprej in čim uspešneje. Za ilustracijo naj navedem, da je do 18. oktobra t.l. od 27.000 dobilo nove izkaznice 6350 občanov, od tega 2350 na sedežih krajevnih skupnosti in 4000 v podjetjih.

Na koncu bi želel posebej poudariti, da je občinska uprava pokazala mnogo razumevanja pri pripravi in izvajanju te akcije. S tem pa je dana osnova za salidno delo naše ekipe. Naj samo navedem, da je uprava organizirala tiskanje navodil za zamenjavo v 10.000 izvodih, kar je precej olajšalo delo naši ekipi. Prav tako so mnogo storile vse krajevne skupnosti in zato se čutim dolžnega, da vsem tem družbenim dejavnikom občine Moste-Polje izrazim javno zahvalo.

TOKRAT GOVORI: TRENER JANEZ PIŠEK

Naslednji, ki vam ga predstavljamo, je trener starejšega slovenskega ligaša iz naše občine, nogometnega kluba Slovan — Janez Pišek. Razen Roka Osrečkija je to trener, ki je najbolj treniral prvo ekipo Slovana in zaslužen za to, da ta klub zopet dobiva prijatelje. Ustvaril je ekipo mladincev, ki so vsi doma iz Most in jih popeljal v slovensko ligo. Razen njega nihče ne verjame v njihov uspeh — če bi ga dosegli, bi bil to največji uspeh poštvalnega dela »staroste« slovenskih trenerjev. Toda po propadu in razpustu zveznih ligašev je bila pravilna le taka pot formiranja nove ekipe.

Kako da ste se ob ugodnejših ponudbah, ki ste jih imeli, odločili prav za delo v Slovanu?

Ker v svojem poklicu nisem nikoli stremel za finančnim efektom, marveč je bil moj cilj uspeh pri delu z zaupanim kolektivom, sem se odločil za delo v Mostah na prošnjo tedanje uprave predvsem zaradi zdravega kolektiva, s katerim sem osvojil prvenstvo v slovenski nogometni ligi, čeravno sem imel boljše finančne pogoje zunaj Ljubljane in dokaj dobro ponudbo v inozemstvu. Vsemu temu sem se odrekel, ker

stojim tik pred upokojitvijo in nameravam končati svoj zaslužni pokoj v nogometnem klubu Slovan.

V kakšnih pogojih delate?

Pogoji za delo so skromni, posebno sedaj, ko je klub začel pot amaterizma z mladimi igralci, ki so izšli iz mladinskega moštva. Z njimi je ogromno dela in je za to v prvi vrsti potrebno imeti na razpolago dovolj preprobnih rekvizitov za vadbo, kot so žoge, viseče žoge, mrtvi goli, garderobe, tuši, klubski prostori, športna literatura, strokovni filmi itd.

Kakšne načrte imate za svoje delo?

V glavnem se velja osredotočiti na svoje ljudi iz mladih igralcev, katerim pa je potrebno mnogo splošne telesne vzgoje, vadbe vseh elementov in nogometa. Pri tem me veseli pravilno razumevanje uprave in občinstva v občini, da je za to in za kasnejše uspehe potreben čas.

Vsekakor pa je moj glavni cilj posvetiti se predvsem delu s pionirji, katerih zainteresiranost je v občini zelo velika, in to s strokovnim delom strokovnih sodelavcev in z dovolj potrebnimi rekviziti ob angažiranju vseh sil. Pri tem bi se veljalo bolj povezati s šolami v Mostah, iz katerih bi se dalo dobiti kvalitetne in perspektivne igralce.

Kakšno mesto zavzema nogomet v naši občini?

Nogomet v Mostah ima svojo dolgoletno tradicijo že pred drugo svetovno vojno. Iz kluba Slovan je izšla vrsta vrhunskih nogometašev, kot so Žabjek, Kranjc, Nikolič, More itn. Nekateri še vedno igrajo vidno vlogo v zveznem merilu. Še danes je med občani dokaj veliko zanimanje za nogomet, čeprav z neuspehom v II. zvezni ligi in z odstopom od nadaljnjega tekmovanja padlo. Prehod iz profesionalizma v amaterizem pa je zelo težko dojemljiv za ljubitelje te športne panoge v občini.

Po mojem mišljenju pa je nova, poudarjam povsem nova generacija porok za barve Slovana — seveda upoštevajoč čas — in porok za lepšo in častnejšo prihodnost.

Kaj menite o drugih športnih panogah v občini?

Vse druge športne panoge v Slovanu so na zelo zdravi podla-

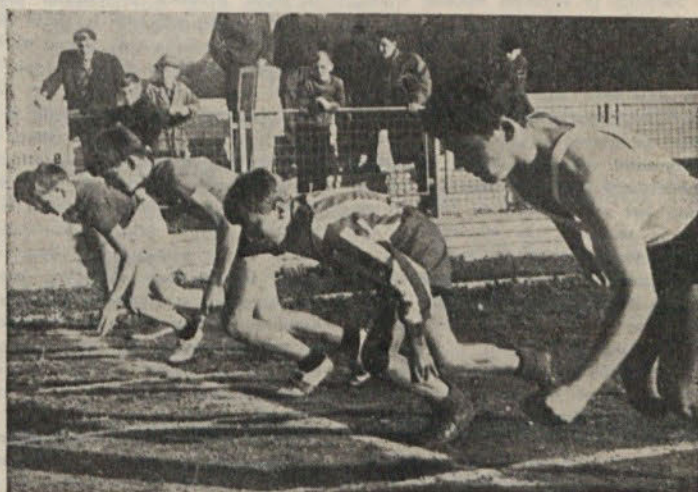
gi in zadovoljivo uspevajo. Kolektivni duh v klubih je na zelo visoki ravni. Košarkarski klub je izpadel iz prve zvezne lige zgolj zaradi premajhne športne sreče. Mislim, pa da bo ta kolektiv ostal enoten in zopet zavzel mesto v prvi zvezni ligi, v katero vsekakor po kvaliteti spada.

Zdi pa se mi, da je med klubi vse premalo povezave in medsebojnega poznavanja. Mislim, da bi se v tem pogledu dalo organizirati razna medsebojna tekmovanja, kot npr. igre rokomet—nogomet in obratno, košarka—rokomet in obratno, košarka—nogomet itn.

S takim načinom bi se ustvarjal še močnejši tovariški odnos med aktivnimi člani društva. Vsekakor pa bo k vsemu temu delu v društvu potrebno pritegniti ljudi, ki bodo voljni delati v raznih komisijah (gospodarskih ali tehničnih), da ne bi vse delo slo-nelo na ramah enega ali dveh članov odbora.

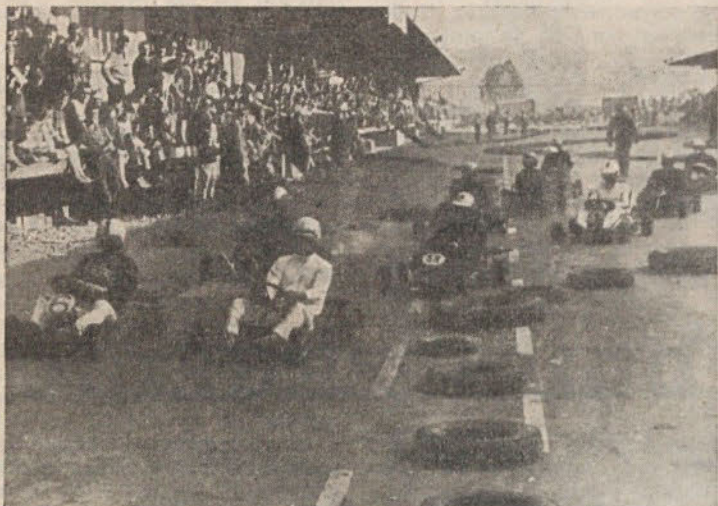
Janez Pišek

Start je uspel

Go-cart — tokrat prvič o tem športu pri nas

Ta šport se je v Jugoslaviji prvič pojavil v Mostah (da, v Mostah), in to l. 1961 na dirki okoli Javnih skladišč. Razen specialnih revij jugoslovanski dnevni in športni časopisi (poleg rezultatov) še niso pisali o go-cartu. Spodobi se torej, da pišemo zato prvi o go-cartu mi, kajti pionirji so iz Most. Vse, kar vemo o go-cartu, pa smo zvedeli od predsednika športne komisije pri AMD Moste, tovariša Boga Krenčiča.

Tone Gril s startno številko 51 med vožnjo

KAJ JE GO-CART?

Go-cart je majhno vozilo na 4 kolesih, ki ga poganja motor. Podaoben je otroški avtomobilčekom v Luna parku, le da je skoraj brez karoserije. Vozniki imajo čelado, kajti s tem vozilom dosežejo lahko tudi hitrost do 100 km/h.

Sport go-cart se je rodil v Ameriki: tekmovalci na cestnih avtomobilskih dirkah, ki niso zmogli ogromnih stroškov za dirkalni avto, so si omislili posebne dirke na avtomobilčkih, ki jih poganja dokaj močan motor (do 125 ccm). Kaj hitro so se našli posnemalci v Evropi in tekmovalci iz Italije, Švedske, Svica, Francije, Nemčije in Italije, zadnji čas pa tudi iz Madžarske in SZ že tekmujejo na svetovnih prvenstvih. Prva mesta kaj radi odnašajo tekmovalci iz Italije, ki pa so na letošnjem svetovnem prvenstvu poskrbeli še za posebno presenečenje: svetovni prvak v

kategoriji 100 ccm je postala ženska: Suzana Ragganelli. Jugoslovani na svetovnem prvenstvu za zdaj še ni bilo.

OD KDAJ PRI NAS

Kot že rečeno, so bile prve dirke v Jugoslaviji leta 1961. Go-cart se je hitro razširil, na dobre pogoje je naletel predvsem na Hrvaškem. Za nekaj časa so se tja preselili tudi naslovi prvakov, letos pa so Moščani zopet osvojili najvišji naslov. Poleg domačih uspehov pa so Moščani dosegli letos lepe rezultate tudi na mednarodnih dirkališčih. Na prvi mednarodni dirki doma okoli Javnih skladišč letos je bil Stanko Šubelj drugi, takoj za italijanskim državnim prvacom, na dirkah v Düseldorfu pa je v svetovni konkurenci Tone Gril zasedel izvrstno 6. mesto.

V KAKŠNIH POGOJIH SE RAZVIJA TA SPORT

Pogoji so vse prej kot dobri. Tekmovalci te panoge nimajo

svojega kluba, ampak so člani športne sekcije AMD Moste, ki jim finančno pomaga po najboljših močeh. Vendar pa stanejo go-cart avtomobilčki kar precej, še posebej pa je zahtevno vzdrževanje pred tekmami. To rešujemo s tem, da so tekmovalci pač vsi po poklicu mehaniki ali pa študentje tehnične smeri. Vseeno pa morajo primakniti še marsikateri svoj dinar...

Za pomoč so se obrnili na forum, ki v naši občini skrbijo za telesno kulturo, toda naleteli so na gluha ušesa. Vseeno pa so prepričani, da je njihovo mesto v občinski zvezi za telesno kulturo, kjer so enakopraven član. To pa tudi pomeni, da so upravičeni tudi vsaj do minimalne finančne pomoči.

Kadar so okoli Javnih skladišč dirke, ki jih prireja AMD Moste, je gledalcev vedno na tisoče, pa naj bodo to avto-moto ali go-cart dirke. Ljudje ljubijo hitrost, to pa dosegajo tudi go-cart avtomobilčki. O motorjih in avtomobilih vemo vse, no, upajmo da bomo sedaj vedeli več tudi o go-cart, da bomo še bolj cenili drznost dirkačev in njihove uspehe, ki jih dosegajo večidel z lastnimi sredstvi, da bomo več vedeli o najboljših dirkačih — Stanku Šublju, Antonu Grilju, Mirku Živcu in Ivanu Jelenku — in jim bomo ob njihovih zmagah ploskali še bolj od srca; pa tudi prizadevnim funkcionarjem AMD Moste, pionirjem tega športa.

Uspeli skok v daljino

Drugi republiški rekord v Mostah

Ze tretje leto zapored prireja občinska zveza za telesno kulturo atletska liga osnovnih šol naše občine, ki je najbolj množično in tudi kvalitetno tekmovalno šolsko mladino. Toda še nikoli doslej niso bili doseženi tako izvrstni rezultati, kot v zadnjem kolu jesenskega dela konec oktobra. Pa ne samo to. Doslej so tekmovalci popravljali občinske rekorde in sploh dosegali svoje najboljše rezultate tik pred zaključkom šolanja — spomladi. Letos so začeli že zgodaj, a pred njimi je še celo šolsko leto!

Vzrok takšnemu kvalitetnemu napredku je na dlani: v Mostah uspešno deluje atletske klub Mladost in razen treh so prav vsi zmagovalci učenci trenerja Čika Gustija. Neposreden dokaz o vplivu Čika Gustija razen omenjenih treh (ki niso člani AK Mladost) so prav vsi zmagovalci izboljšali ali izenačili občinske rekorde.

Predvsem pa moramo omeniti nov republiški rekord za pionirke v metu krogla, ki ga je dosegla Irena Robič s šole Vide Pregarc. Z rezultatom 11,65 je za cel meter izboljšala prejšnji rekord. Samo 2 desetinki sekunde je zaostala za republiškim rekordom odlična štafeta šole Ketteja in Murna. Obiljubljajo pa, do bodo v okviru Mladosti še letos izboljšale tudi ta rekord.

Izreden rezultat je dosegel dalje pionir Lado Cuzak, ki je v teku na 400 m postavil najboljši rezultat tega tekmovalca, odlični pa so bili še Jurca s šole Jarše z rezultatom 8,2 v teku na 60 m, Aškerčeva z rezultatom 48,0 v teku na 300 m, Erše v skoku v višino s 155 cm in Dimnikova s 130 cm.

Med ekipami je treba posebej pohvaliti nastop tekmovalcev iz Sostrega, ki so se kljub temu, da nimajo nikakršnih telesnovzgojnih objektov, udeležili tekmovalca in tudi z uspehom tekmovali. Po II. kolu vodijo ekipno tekmovalci in tekmovalke šole Ketteja in Murna. Posebej moramo omeniti še izredno žensko ekipo šole Jarše pa prav vse učitelje telesne vzgoje naše občine, ki so s svojim požrtvovalnim delom v prostem času najbolj zaslužni za uspehe, drugim pedagogom pa za vzgled, kako je treba skrbeti za vzgojo in aktivnost mladine v njenem prostem času.

Rezultati pionirji:

Tek na 60 m: 1. Švarc (P) 7,8; 2. Labnik (KM) 7,9; 3. Košenina (P) 8,1; Tek na 400 m: 1. Cuzak (KM) 57,0; 2. Komac (P) 1.00,6; 3. Jerančič (P) 1.01,2.

Skok v višino: 1. Erše (J) 155 cm; 2. Horvat (P) 145; 3. Ivačič (VP) 140 cm. Skok v daljino: 1. Hočevar (KM) 517 cm; 2. Abreth (KM) 452; 3. Varga (VP) 400 cm.

Met krogla: Bajda (KM) 11,74 m; 2. Habjan (VP) 10,66; 3. Korinšek (VP) 10,61 m.

Štafeta 4 x 60 m: 1. Kette-Murn 30,1; 2. Polje 31,5; 3. Vida Pregarc 32,4.

Pionirke:

Tek na 60 m: 1. Jurca (J) 8,2; 2. Bolha (J) 8,5; 3. Drošč (P) 8,8.

Tek na 300 m: 1. Aškerč (KM) 48,0; 2. Beti (P) 50,2; 3. Vidmar (VP) 51,3. Skok v višino: 1. Dimnik (P) 130 cm; 2. Končnik (VP) 125; 3. Rauh (VP) 125. Skok v daljino: 1. Velikovrh (KM) 438 cm; 2. Glušič (J) 424 cm; 3. Jeriha (P) 391 cm.

Met krogla: 1. Robič (VP) 11,65 m; 2. Galjevič (KM) 9,33; 3. Bukovic (KM) 8,87 m.

Štafeta 4 x 60 m: 1. Kette-Murn 33,3; 2. Jarše 34,2; 3. Vida Pregarc 36,1.

Ekipno po II. kolu:

1. Kette-Murn	28.145 točk
2. Vida Pregarc	26.049 točk
3. Jarše	23.643 točk
4. Polje	23.394 točk
5. Sostro	9.861 točk

ROKOMET

V občinski rokometni ligi je bilo doseženih nekaj presenetljivih rezultatov. Na novem igrišču v Polju so lanske prvaki iz Jarš temeljito izgubili proti lanskim zadnjim — ekipi Polja. Letos presenečajo predvsem igralci iz So-

strega, ki so že lani pokazali precejšnje znanje. Tako pionirji kot pionirke so najbolj disciplinirane ekipe tega tekmovalca. Pred zadnjim kolom tega tekmovalca vodi v moški konkurenci šola Kette-Murn pred šolo Vide Pregarc, pri ženskah pa šola Vide Pregarc pred šolo Kette-Murn.

ORODNA TELOVADBA

TVD Partizan v Zeleni jami je v orodni telovadbi trenutno ena najmočnejših društev v Sloveniji. Predvsem prednjačijo ženski oddelki, tako po množičnosti kot po kvaliteti. Za svetovno prvenstvo l. 1970, ki bo v Ljubljani, je iz tega društva kar 6 kandidat za državno reprezentanco. Za letošnjo člansko ekipo Slovenije pa kandidirajo 4 tekmovalke. Toliko o starejših. Najbolj razveseljivo pa je, da imajo tudi številni in kvalitetni naraščajoči. Pred kratkim so imeli prvenstvo pionir, na katerem je nastopilo kar 31 tekmovalk tega društva. Kvaliteta nastopajočih je bila zadovoljiva, predvsem pa so navdušile prve 4 tekmovalke, Lajevčeva in Jurjevčeva.

Rezultati:

Preskok: 1. Gnezda Sonja 9,7 točke. Gred: 1. Kreuzer Teja 9,4. Parter: Adica Lajevac 9,3.

Skupno:

1. Teja Kreuzer 8,3 točke, 2. Sonja Gnezda 27,2 točke, 3. Joža Müller 27,0, 4. Branka Ivančič 26,6.

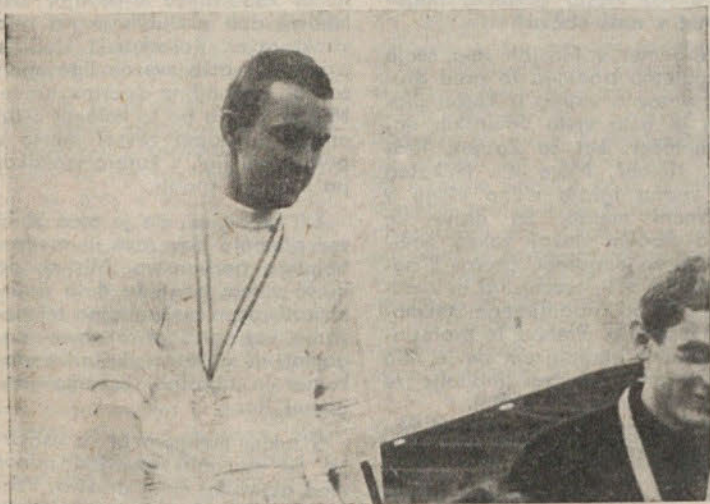
Občinsko prvenstvo v namiznem tenisu v Zalogu

Novi prvaki so postali: člani posameznega Egon Zabkar, člani dvojice Vilko Sluga — Franci Židan, mladinci posameznega Dušan Simičič, mladinci dvojice Mirko Šemrov — Janko Pangršič — vsi igralci TVD Partizan Zalog.

Zalog, ki je postal center namiznega tenisa naše občine, je bil 9. 10. 1966 prireditelj 2. občinskega namiznoteniškega prvenstva. Prireditelju se je prijavilo 6 ekip: TVD Partizan Dolsko, SSD Sloga Moste, SSD Borec Polje, SP Teol, Gradis CO in seveda domači TVD Partizan Zalog, skupaj 43 igralcev. Favorizirani domačini se niso dali presenetiti in so pobrali vsa prva mesta. Lanskoletni občinski prvak Egon Zabkar je moral že v drugem kolu pokazati vse svoje znanje v dvoboju z Mlakarjem, članom TVD Dolsko, ki je tudi odločil v svojo korist (3:2), v

vseh drugih dvobojih pa mu naveden nasprotnik ni bil dorešel. V konkurenci članskih dvojic sta favorita Sluga — Židan brez večjih težav premagala vse nasprotnike s 3:0. V mladinski konkurenci se je vrstni red spremenil le toliko, da lanskoletni prvak Ševšek ni branil naslova in ga je v njegovi odsotnosti osvojil Simičič. Isto velja za dvojico Ševšek — Židan; v njuni odsotnosti sta osvojila prvo mesto par Šemrov — Pangršič.

Vsi zmagovalci so prejeli pokale občinske zveze za telesno kulturo — prireditelji tekmovalca —, ki ga je izvedlo prizadevno društvo TVD Partizan Zalog. Organizacija je bila zelo dobra in grede čistote domačinom tako za dobro organizacijo kot za tekmovalne uspehe. Želimo jim, da bi dosegli vidnejše uspehe tudi na prihodnjih srečanjih s tekmovalci drugih občin.

Na mednarodnih go-cart dirkah okoli Javnih skladišč je v kategoriji 100 ccm zmagal Moščan Tone Gril

Trener je odgovoren

Verjetno je vsakemu občanu znano, da so nogometni trenerji plačani za svoje delo. V naši občini so nagrajeni prav vsi strokovnjaki, ki vadijo z mladino katerokoli športno panogo. To je prav, kajti to delajo v svojem prostem času in njihova odgovornost je velika. Odgovorni so za morebitno poškodbo (poškoduje se lahko zaradi nepazljivosti kar mimogrede), še bolj pa za vzgojo zaupanih jim tekmovalcev. Če pa prejema denar za svoje delo in odgovornost, naj to tudi opravičijo s svojim delom in strokovnostjo.

Zal pa so se v zadnjem času pripetili trije neljubi primeri:

— mladinke košarkarskega kluba Slovnan so se po osvojenem republiškem prvenstvu v Mariboru tako napile, da je morala posredovati milica;

— pionirji-košarkarji TVD Partizan iz Most — so nastopili na košarkarskem conskem prvenstvu na Vrhniki: pijani; dnevno časopisje).

(o obeh primerih je obširno pisalo — vsi učenci osnovnih šol naše občine imajo vsako soboto redna tekmovalca v različnih športnih panogah. Vsi učenci šole so najprej gojenci te šole, člani športnega društva te šole in če za nekatere tu ni dovolj prostora, vadijo jih ipd., se vključijo tudi drugam. Po sporazumih z društvi so lahko tudi člani društva zunaj šole. Toda prva obveznost jim je šola. Minulo soboto pa je trener Slovnan prepovedal nastopiti na atletskega občinskega prvenstva pionirjem — učencem šol Sostro in Kette-Murn, čeprav so jih za nastop na tem tekmovalcu določili njihovi učitelji telesne vzgoje. Utemeljitev: naslednjega dne igrajo tekmo. In niso nastopili.

Gre za nestrokovnost ali nesramnost? Sprašujemo se: Ali so ti »strokovnjaki« za svoje delo še nagrajeni? Ali jim je še lahko zaupana vzgoja mladine? Ali so pristojni o tem sploh slišali?